

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CXIV П'ЯТНИЦЯ, 15 ЧЕРВНЯ 2007 РОКУ ЧИСЛО 24 VOL. CXIV FRIDAY, JUNE 15, 2007 No. 24

Борис Вжесневський представив законопроєкт про Голодомор-геноцид

Борис Вжесневський

ОТАВА. — Член Парляменту Канади Борис Вжесневський, представник Ліберальної партії (Центральне Етобіко), 5 червня представив законопроєкт, закликаючи до встановлення всекраєвого Дня пам'яті жертв Українського Голодомору-геноциду.

„Пане голово, я з повагою представляю свій законопроєкт приватного члена про встановлення Дня Українського Голодомору-геноциду.

Метою цього законопроєкту є встановити четверту суботу листопада як День пам'яті приблизно від семи до десяти мільйонів українців, які померли голодною смертю в 1932-1933 роках, запляновано, організованою і виконаною совєтським режимом Сталіна. Цей Голодомор-геноцид заподіяв глибоку і тривалу рану у світовій українській громаді. Велика кількість тих людей, які вижили, та їхні нащадки, пізніше еміґрували до Канади. Цей Голодомор мав за мету задушити прагнення українців до свободи і розвіяти всі їхні сподівання про незалежну Українську державу. Частиною совєтської стратегії було також унеможливити і перекрутити всю інформацію про український голод, який тепер і в майбутньому називатимемо Голодомором-геноцидом.

(Закінчення на стор. 3)

Зустріч Президентів України та Росії

САНКТ-ПЕТЕРБУРГ, Росія. – 10 червня відбулася двостороння зустріч Президента України Віктора Ющенка та Президента Російської Федерації Володимира Путіна.

Обговорювалися питання щодо підписання Пляну дій „Україна-Росія" на 2007-2008 роки. „Цей документ президенти готові підписати під час другого засідання Міждержавної комісії Путін-Ющенко в серпні 2007 року", – сказав Президент України. Окремою темою зустрічі були питання „резонансного характеру", зокрема, щодо обмеження переміщення окремих осіб територіями України та Росії. В. Ющенко та В. Путін вирішили створити робочу групу, яка протягом одного-двох тижнів проведе взаємні консультації за існуючими списками щодо обмеження перебування громадян України на території Росії і громадян РФ – в Україні. За словами В. Ющенка, робоча група має визначити чіткі принципи прийняття відповідних рішень обома сторонами і на симетричній основі скасувати обмеження, списки персон нон-грата.

Сторони також обговорили тему делімітації та демаркації українсько-російського кордону. У вирішенні цих питань є „значний проґрес", відзначив В. Ющенко.

Також на зустрічі порушувалося питання вреґулювання Придністровського конфлікту.

Прес-служба Президента України

Коментуючи заклик МЗС Росії щодо взаємного анулювання будь-яких „чорних списків", міністер закордонних справ України Арсеній Яценюк заявив 10 червня:

„Україна готова одноразово допускати на свою територію осіб, оголошених персонами нон-ґрата, якщо ті їдуть з гуманітарною метою. Відвідати родичів, могили або на лікування".

Що ж до повного анулювання списків осіб, яким заборонено в'їзд на територію України, то А. Яценюк вважає це можливим лише у тому разі, якщо згадані особи вибачились за свої антиукраїнські вислови та дії і обіцяли надалі від них утримуватись. *(„Голос Америки").*

Відбувся традиційний Чорнобильський базар в ООН

НЮ-ЙОРК.– 26 квітня у головному бюрі Організації Об'єднаних Націй українські громадські організації провели традиційний Чорнобильський базар, присвячений річниці ядерної катастрофи у Чорнобилі. Метою заходу було – ще раз нагадати світові про незагойну рану Чорнобиля. На фото: учасники Чорнобильського базару в ООН. Фоторепортаж з Чорнобильського базару в ООН дивіться на стор. 13.

Шановні друзі!
Шановна українська громадо!

Від імені колективу Постійного представництва України при ООН хочу висловити вдячність всім вам за допомогу у проведенні щорічного Чорнобильського благодійного базару 26 квітня 2007 року в штаб-квартирі ООН, який вже став невід'ємною частиною календаря заходів Організації.

Численна та активна участь представників української громади стала важливим внеском у загальний успіх цієї благородної справи, яка привернула увагу представників різних країн світу до проблем Чорнобиля.

Отримані в результаті цієї гуманітарної акції кошти підуть для допомоги медичним закладам в Україні, в яких проходять лікування діти з Чорнобильської зони.

Щиро сподіваємось на продовження нашої співпраці та дружніх контактів у майбутньому.

Користуючись нагодою, хотіли б засвідчити вам свою глибоку шану.

Бажаємо вам і вашим близьким здоров'я, щастя, радості та благополуччя.

З повагою,

Юрій Сергеєв,
Постійний представник України при ООН

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

В. Ющенко вимагає припинення праці ВР

КИЇВ. — Віктор Ющенко вимагає від Верховної Ради та її голови Олександра Мороза припинити працю, оскільки призначено позачергові вибори. Про це Президент України заявив 12 червня. В. Ющенко вважає, що заяви О. Мороза дезорганізують виборчий процес: „Я хотів би передати Олександру Олександровичу побажання, щоб в цьому моменті він, як людина, всіяна сивиною, який прожив декілька десятків політичних років, людина, яка думає, що йому люди довіряють, він сьогодні повинен зробити крок. Ось ці щоденні заяви дезорганізують політичне життя, нам потрібно навести політичний лад в суспільстві, вони (заяви) не дають очок ні соціялістам, ні комуністам, нам потрібно бути твердими у виконанні наших домовленостей". За словами глави держави, сторони домовилися, що парлямент завершує працю „Будь ласка, колеґи, завершіть, дайте спокій країні. Безумовно, ніхто не робитиме ніяких дій, щоб поставити під сумнів вибори 30 вересня. Але в даному випадку, я звертаю увагу на те, щоб політичних спекуляцій на цю тему не було", – наголосив Президент. Він також повідомив, що 12 червня вранці спілкувався з прем'єр-міністром Віктором Януковичем, який повідомив про підготовку Партії Реґіонів до участи в виборчому процесі. *(Радіо „Свобода")*

Україна і Трійка ЕС узгодили новий плян дій

ЛЮКСЕМБУРҐ. — В Люксембурзі Україна і Трійка ЕС узгодили новий плян дій у сфері юстиції, свобод і безпеки. Плян дій буде однією з найважливіших складових нової базової угоди між Україною і Европейським Союзом, підписання якого заплановано на 18 червня в рамках засідання Ради з питань співпраці Україна-ЕС. Про це за результатами спільного засідання в Люксембурзі 12 червня заявив міністер юстиції України Олександер Лавринович. О. Лавринович процитував слова учасника переговорів з европейської сторони – віце-президента Европейської комісії Франка Фратіні, який за підсумками засідання відзначив, що новий плян дій у сфері юстиції, свобод і безпеки надасть українцям можливість відчути позитивність від співпраці України і ЕС. Сторони, зокрема чекають підписання в рамках засідання Ради з питань співпраці Україна-ЕС узгодженої в Люксембурзі угоди про спрощення візового режиму. Ця угода, на думку сторін, сприятиме міжлюдським контактам. Крім того, однозначним позитивом для громадян України стануть домовленості про захист у цивільних справах. *(„День")*

ЕС і ООН захистять права українських споживачів

КИЇВ. — Европейський союз і Програма розвитку ООН відкрили в Україні портал зі захисту прав споживачів (www.Consumerinfo.org.ua) в рамках спільного проєкту „Співтовариство споживачів і громадські об'єднання". Про це 12 червня повідомила керівник проєкту „Співтовариство споживачів і громадські об'єднання" Клавдія Максименко у Києві. В проєкт, який здійснюватиметься до кінця наступного року, Еврокомісія вклала 3 млн. евро. Протягом цього терміну фінансуватиметься і сайт, підтримка якого обходиться в 400 дол. на рік. Як сказала К. Максименко, протягом місяця керівництво проєкту визначиться з українськими громадськими організаціями у сфері захисту прав споживачів, які займатимуться підтримкою порталу після закінчення проєкту. За її словами, сайт повинен полегшити впровадження в Україні системи незалежного тестування товарів на основі европейських методик, що важливо, враховуючи прагнення України щодо вступу до Світової організації торгівлі. *(„День")*

Відкладено термін для України у прикордонній суперечці

ГАҐА. —Міжнародний суд у Гаазі встановив Україні новий термін для відповіді в справі про прикордонну суперечку з Румунією. Тепер Київ має подати свою відповідь на відповідь Букарешту судові до 6 липня. Як повідомив Міжнародний суд 11 червня, з проханням перенести термін до суду звернулася Україна. Румунія 2004 року звернулася до Міжнародного суду з проханням встановити, як поділити з Україною права на рибальство й розроблення копалин у північній частині Чорного моря безпосередньо поза межами територіяльних вод. Справи про прикордонні суперечки в Міжнародному суді зазвичай тривають роками, зазначається в повідомленні. *(„Українська правда")*

Україна і Казахстан погодили дії щодо вступу до СОТ

САНКТ-ПЕТЕРБУРҐ, Росія. — Про необхідність підписання міждержавного протоколу про узгоджені дії і взаємні консультації на шляху вступу України і Казахстану до Світової організації торгівлі домовилися міністер економіки України Анатолій Кінах і міністер індустрії та торгівлі Казахстану Галим Оразбаков. Домовленість була досягнута в ході зустрічі міністрів в рамках XI Санкт-Петербурзького міжнародного економічного форуму. А. Кінах і Г. Оразбаков також обговорили питання створення зони вільної торгівлі між двома країнами. Міністри відзначили позитивну динаміку розвитку двосторонніх зовнішньоекономічних взаємин, просування співпраці в сферах паливно-енерґетичного комплексу, торгівлі і машинобудування. *(УНІАН)*

ПР буде відстоювати свої позиції щодо НАТО і російської мови

КИЇВ. — Під час виборчої кампанії з проведення позачергових парляментських виборів Партія Реґіонів буде відстоювати свої колишні позиції щодо НАТО і статусу російської мови, заявив 9 червня заступник глави фракції Партії Реґіонів Борис Колесников. „Дуже багато людей в Україні говорять російською, вважаючи її рідною. Виходить, ми повинні забезпечити її статус як державної", – сказав він в суботу, 9 червня. При цьому Б. Колесников зазначив, що якщо провести авдит мовного питання, то виявиться, „що українська мова від російської, з погляду вживання в медії і на побутовому рівні, дуже сильно відстає". На його думку, українську мову можна вивести на один рівень з російською ненасильницькою й ефективною популяризацією. „Для того щоб реалізувати маркетинґову стратегію української мови і максимально скорочувати різницю вживання з російською, можливо, необхідно інвестувати 5 млрд. дол. А статус державної російській мові потрібен не для того, щоб нівелювати значення української, а для того щоб захистити інтереси російськомовних громадян", – підкреслив Б. Колесников. Говорячи про НАТО, політик підкреслив: „Наша партія категорично проти і НАТО, і Ташкентського договору. Спірно інше: вчасно порушувати це питання чи ні". *(„Кореспондент")*

Про реформування СНД

САНКТ-ПЕТЕРБУРҐ, Росія. — Україна запропонувала альтернативний проєкт реформування СНД, сказав Арсеній Яценюк керівник Міністерства закордонних справ України 10 червня під час зустрічі глав-держав СНД в Санкт-Петербурзі. За його словами, Україна зайняла активну позицію щодо СНД і концепції реформування СНД. „Україною внесено альтернативний проєкт цієї концепції і ми, все ж таки, сконцентровані більш на економічних і соціяльних аспектах: це – вільне переміщення людей в рамках СНД, вільне переміщення товарів та послуг, тобто ті речі, які зрозумілі кожному українцю, які зрозумілі для українського підприємництва", – наголосив міністер. А. Яценюк зауважив, що акцент на гуманітарний напрямок співпраці в рамках СНД, що пропонувалось окремими представниками Співдружности, є важливим, але, на переконання української сторони, цей напрямок не може бути визначальним. Міністер з приємністю відзначив, що ухвалено рішення до жовтня доопрацювати концепцію з врахуванням альтернативної пропозиції України і внести її на розгляд глав держав Співдружности. *(„День")*

До 100-річчя Р. Шухевича

КИЇВ. — 7 червня відбулось перше засідання ювілейного комітету з організації у Києві урочистостей, присвячених 100-річчю від дня народження Головного командира Української Повстанської Армії Романа Шухевича – Тараса Чупринки. До складу ювілейного оргкомітету ввійшли Київське крайове братство ОУН-УПА, міські організації Всеукраїнського об'єднання „Свобода", УНА-УНСО, МО „Реформація". Очолив комітет голова Київського крайового братства ОУН-УПА Орест Васкул. На засіданні було обговорено плян заходів, зокрема урочистої академії на честь Головного командира УПА Р. Шухевича, яку буде проведено 30 червня в Українському Домі (вул. Хрещатик, 2) о 12:00. Нагадуємо, що 16 травня Президент України видав Указ „Про відзначення 100-річчя від дня народження Романа Шухевича" *(Прес-служба Київської міської організації ВО „Свобода")*

В. Ющенко попросив послів не мати справи з депутатами ВР

КИЇВ. — 6 червня Президент України Віктор Ющенко під час зустрічі з представниками дипломатичного корпусу в Україні від імені Української держави висловив офіційну позицію – Верховна Рада України п'ятого скликання втратила свою повноважність з відповідними міжнародно-правовими наслідками. „Прошу довести цей констатований факт до ваших столиць. Відніні народні депутати України п'ятого скликання можуть продовжувати виконувати лише ті свої повноваження, що безпосередньо не пов'язані з повноваженнями Верховної Ради України та її представництвом у зовнішніх контактах", – заявив глава держави. Президент підкреслив, що Україна впритул наблизилася до остаточного вреґулювання парляментської кризи шляхом проведення позачергових виборів. „Проведення позачергових виборів – це законний, демократичний, цивілізований механізм, який не містить жодних надзвичайних політичних чи правових ознак", – сказав він. *(УНІАН)*

Вимагають звільнення В. Цушка

ЛЬВІВ. — Депутати Львівської міської ради звернулися 7 червня до Президента України та прем'єр-міністра з вимогою звільнити міністра внутрішніх справ Василя Цушка. За це проголосували усі депутатські фракції. Причиною вимоги є те, на думку депутатів, що міністер внутрішніх справ продемонстрував Україні „нечуване варварство, коли сотні „беркутівців" накинулися на вболівальників і побили неповнолітніх хлопців та дівчат. Львівська міськрада стривожена тим, що українська міліція показала світові, як вона захищає порядок під час футбольних змагань, коли Україна у 2012 році прийматиме у себе Евротурнір. Також львівські обранці вимагають реформувати загін спецпризначення „Беркут". *(Радіо „Свобода")*

Уряд затвердив плян навчань НАТО

КИЇВ. — 6 червня на засіданні Кабінету Міністрів був затверджений цільовий плян „Україна на 2007 рік", повідомив заступник міністра закордонних справ України Володимир Хандогій. Він зазначив, що це дуже великий текст, який передбачає безліч напрямів співпраці у різних сферах. „Там є і положення про спільні навчання, але вони конкретно проводяться на підставі наших законів", – додав він. Нагадаємо, 26 березня 2007 року Палата Представників Конґресу США затвердила законопроект про підтримку вступу Ґрузії і України в НАТО і про виділення з американського бюджету коштів цим країнам у рамках програми „сприяння у сфері безпеки". *(„День")*

Визначився новий „помаранчевий“ бльок

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – Наприкінці минулого тижня в Києві відбулися переговори „помаранчевих“ сил щодо розподілу майбутніх квот в пропрезидентському бльоці у позачергових виборах до Верховної Ради. У переговорах брали участь Віктор Ющенко, Віктор Балога, В'ячеслав Кириленко, Юрій Луценко, Борис Тарасюк, Юрій Костенко і Анатолій Матвієнко.

Досягнуто такої угоди: „Наша Україна“ отримає 54 відс., „Народна самооборона“ - 25 відс., „Українська правиця“ (Народний Рух, Українська народна партія і партія „Собор“) - 21 відс.

Проте єдиної назви цього майбутнього парляментського бльоку ще не знайдено. Керівник „Народної самооборони“ Ю. Луценко вважає, що назва „Наша Україна“ вже асоціюється з певними неґативними речами, тому бльок варто назвати – „Союз демократичних сил“, однак, „нашоукраїнці“ не погоджуються.

Щодо формування депутатського списку, то на переговорах попередньо вирішено, що в його прохідну частину ввійдуть усі 66 депутатів фракції „Наша Україна“, які добровільно склали свої повноваження, в цей спосіб утворюючи правові підстави для розпуску ВР і позачергових виборів.

Виборчий список цього нового бльоку очолить Ю. Луценко, до першої п'ятірки, крім нього, увійдуть В. Кириленко, міністер оборони Анатолій Гриценко, міністер закродонних справ Арсеній Яценюк і, швидше за все, Микола Катеринчук.

Справжня це чи знову тільки позірна і тимчасова єдність „помаранчевих“ – покаже вже найближчий час, але принаймні в цей момент на тлі їхніх domовлень значно гірше виглядає парляментська перспектива Партії Реґіонів.

В пресу все більше потрапляє передбачень, що серед „реґіоналів“ загострюватимуться суперечки і, цілком можливо, станеться розкол між прихильниками Віктора Януковича та прихильниками Рината Ахметова. Вже не кажучи, що для В. Януковича буде не простою справою знайти місце у своєму бльоці об'єднаним соціялістам Віктора Медведчука, підприємцям-промисловцям Анатолія Кінаха і соціялістам-морозівцям.

Крім того, такі азартні політичні гравці, як Микола Азаров та Андрій Клюєв помалу, але впевнено створюють в уряді своє оточення, відмінне від оточення прем'єра В. Януковича.

Також все чіткіше виникає ідеолігічна межа всередині „реґіоналів“: прихильники Р. Ахметова – це поміркованi сили, саме вони схилили В. Януковича до визнання доцільности позачергових виборів, для них головне – стабільність у провадженні підприємництва. Тим часом „яструби“, як от Василь Кисельов та чимало інших, підштовхують В. Януковича до „повторення пройденого“ – до створення бльоку з ним на чолі. *(УНІАН)*

Що діється з американською допомогою?

Р. Л. Хомяк

КИЇВ. – Сто шістдесят одна тисяча примірників газети Верховної Ради „Голос України“ на першій сторінці числа від 30 травня 2007 інформували читачів по всій Україні про різке обмеження адміністрацією Президента Джорджа Буша американської допомоги неурядовим організаціям в Україні.

Інформація цитувала дані американської недержавної організації „Freedom House“ і статті в газеті „Вашінґтон Пост“.

„В поданому Бушем до конґресу США бюджетному запиті на 2008 рік, – інформує „Голос України“ – фінансування організацій громадського суспільства в Україні, де вони очолювали демократичну революцію у 2004 році, скорочено на 40 відсотків“.

А цитуючи „Вашінґтон Пост“, газета „Голос України“ пояснює, що „ці цифри демонструють фактичну відмову Білого дому від ‘експорту демократії', бо США мають труднощі в Іраку, і вся увага адміністрації скерована на Близький Схід. Українська газета також цитує пересторогу „Вашінґтон Пост“, мовляв, за відсутности західнього впливу, Україна „може перетворитися на ‘політичного сателіта' Росії“.

У 1990-их роках Україна була третя з черги країна-реціпієнт американської допомоги. Західні журналісти постійно повторювали це, пишучи про Україну. Таке твердження не було неправдиве, але дещо комічне й іронічне, бо перші дві країни за обсягом американської допомоги – Ізраїль і Єгипет – одержували набагато більше такої допомоги, ніж третя з черги Україна. Якщо Конґрес затвердить цю частину бюджету уряду Президента Дж. Буша, Україна перестане бути колодою в оці тих, які не хочуть бачити її успішною й квітучою. Шкода тільки, що зменшення американської допомоги означатиме, що деякі справді ефективні програми в галузі технічної допомоги Україні будуть закриті.

Досвід показує, що у сфері американської закордонної допомоги менш ефективні програми, які миліші вашінґтонським бюрократам, залишаться і будуть далі фінансовані американським платником податків.

У Києві відкрито пам'ятник клясикові грузинської поезії Шота Руставелі

КИЇВ. – Президент України Віктор Ющенко (ліворуч) та Президент Грузії Михаїл Саакашвілі під час церемонії відкриття пам'ятника Шота Руставелі 7 червня. Монумент відкрито на виконання прийнятих у рамках домовленостей президентів України та Грузії про поглиблення співробітництва у сферах культури та духовности. *Фото: УНІАН*

Позиція СКУ заслуговує на підтримку

ТОРОНТО. – Світовий конґрес українців повідомляє, що Патріярх Української Греко-Католицької Церкви Любомир підтримав заходи СКУ щодо Перемиської катедри, зокрема схвалив зміст звернення СКУ до Папи Бенедикта XYI.

В тому документі обґрунтовано потребу ліквідування таблиць з антиукраїнськими написами в перемиських костьолах св. Терези та Босих Кармелітів. У своєму листі, датованому днем 23 травня 2007 року і адресованому президентові СКУ Аскольдові Лозинському Патріярх Любомир пише:

„Одержав я копію листа, якого Ви надіслали до Святішого Отця у справі бронзових плит в церкві св. Терези у м. Перемишлі, на яких виписані образливі для українців слова. Дуже дякую Вам за цю ініціятиву.

Вже від довшого часу свідомо стараємось наладнати мирне співжиття з братнім польським народом.

Це робиться із сторони нашої держави, але також дуже свідомо і послідовно – зі сторони Української Греко-Католицької Церкви. Єпископати обох сторін, української і польської, здобулись у 2005 році на великий акт примирення, оснований на становищі: *„прощаємо і просимо прощення“*. Історії ми не повернемо, але в дусі того примирення ми повинні оминати будь-яких образливих слів чи жестів.

Ті „нещасні“ плити в колишній нашій Катедрі – це не є свідок історії, але радше бажання не допустити до правдивого і щирого примирення. Їх усунення конечне. Тому ще раз бажаю подякувати Вам за Вашу ініціятиву“.

„Рушник національної єдности“

ЗАПОРІЖЖЯ. – Учасники Всеукраїнської культурно-образотворчої, громадсько-політичної акції „Рушник національної єдности“ тримають ескіз майбутнього рушника, розроблений Заслуженою художницею України Олександрою Теліженко (Черкаси), на о. Хортиця в Запоріжжі 7 червня. Рушник довжиною 9 м вишиватимуть найкращі майстри України. *Фото: УНІАН*

Борис Вжесневський...

(Закінчення зі стор. 1)

Приймаючи цей законопроєкт і визнаючи День пам'яті цієї жахливої трагедії, Канада підтвердить фундаменти своїх цінностей, оборону людських прав і тим самим засудить всі несправедливості, вчинені людьми проти людей“, – сказав Б. Вжесневський.

Законопроєкт Б. Вжесневського віддзеркалює одноголосну резолюцію Сенату, ухвалену 19 червня 2003 року, та резолюцію Канадської Етнокультурної Ради від 28 червня 2003 року з нагоди 70-ої річниці Українського Голодомору-геноциду 1932-33 років. Манітобська законодавча асамблея узаконила подібну резолюцію 10 червня 2004 року. Законопроєкт був також підтриманий багатьма етнічними організаціями, зокрема Українським Канадським Конґресом (КУК).

КУК повною мiроою підтримує почин Б. Вжесневського. Світовий Конґрес Українців, якого членом є КУК, зробив одним зі своїх першочергових завдань домогтися від Законодавчих асамблей країн світу визнання Українського Голодомору геноцидом. КУК звертається до всіх канадців, зокрема до членів українсько-канадської громади, заохотити ними вибраних законодавців підтримати цей законопроєкт.

„Провідництво Б. Вжесневського цією справою є дуже бажаним вчинком, – підкреслила президент КУК Орися Сушко. – Це дуже важливо, щоб Голодомор був увічнений пам'яттю для того, щоб цей злочин супроти людства ніколи більше не повторився. Цього року припадає 75-річниця Голодомору. КУК буде здійснювати цілий ряд публічних акцій, щоб упевнитися, що ця трагедія стане загальновідомим історичним фактом. По всій країні громади проводитимуть заходи, щоб гідно відзначити пам'ять жертв Голодомору. Ми сподіваємося, що на цих заходах зможемо констатувати факт прийняття цього законопроєкту“.

АМЕРИКА І СВІТ

Зруйнована вибухом мечеть Аль-Аскарі

БАГДАД, Ірак. — У Багдаді запровадили безтермінову комендантську годину, повідомила 13 червня канцелярія прем'єр-міністра країни Нурі аль-Маліки. Комендантська година в іракській столиці буде діяти безтерміново аж до особливого розпорядження. Рішення про введення в столиці Іраку комендантської години було прийнято іракським керівництвом після того, як у середу, 13 червня, зранку у місті Самарі бойовики підірвали два мінарети відомої шиїтської святині – мечеті Аль-Аскарі. Це вже не перший теракт у розташованому на північ від Багдаду місті Самарі мечеті Аль-Аскари, де поховані два шиїтські імами – Алі аль-Хаді та Хасан аль-Аскарі. Організований 22 лютого 2006 року зв'язаними з міжнародною терористичною організацією Аль-Кайда суннітськими бойовиками вибух в цій мечеті, став поштовхом до росту насильства на конфесійному ґрунтові, жертвами якого стали сотні іракців. *(„Кореспондент")*

Існує загроза палестинської громадянської війни

ЄРУСАЛИМ. — Партія „Фатх" 13 червня оголосила про вихід з палестинського коаліційного уряду. Провідник партії, глава палестинської адміністрації Махмуд Абас звинуватив партнера з коаліції – рух „Гамас" – у спробі перевороту. „Фатх" має намір бойкотувати працю уряду, доки не встановиться перемир'я між цими двома угрупованнями. Вночі 12 червня прихильники „Гамасу" захопили штаб-квартиру палестинських сил безпеки, які контролював „Фатх". Сутички між угрупованнями „Фатх" та „Гамас" тривають у смузі Ґаза вже п'яту добу. За цей час загинули щонайменше 34 особи, десятки поранені. Евросоюз попередив про загрозу громадянської війни на палестинських територіях, якщо боротьба фракцій не припиниться. Тим часом прем'єр-міністер Ізраїлю Єгуд Ольмерт закликав розглянути ідею розміщення міжнародного контингенту вздовж кордону смуги Ґази з Єгиптом, щоб перешкодити отримання зброї палестинськими повстанцями. *(Радіо „Свобода")*

Л. Лібі покараний за перешкоджання правосудю

ВАШІНҐТОН. — 30 місяців в'язниці отримав колишній глава апарату Ричарда Чейні, віце-президента США, Люіс Лібі за перешкоджання правосудю. Ще в березні суд визнав Л. Лібі винуватим у перешкоджанні проведення слідства в справі, пов'язаній зі з'явою 2003 року інформації про співробітницю Центрального Розвідувального Управління (ЦРУ — СІА) Валері Плейм, чоловік якої, відставний дипломат Джозеф Вілсон, виступав з публічною критикою війни в Іраку. Зачитуючи вирок колишньому главі апарату віце-президента США, суддя Реджі Волтон наголосив, що „на людях, які займають такі посади й у руках котрих – благополуччя та безпека всієї країни, лежить особливий обов'язок – не робити нічого такого, що здатне створювати проблеми". Після заслуховування вироку Л. Лібі відразу ж подав апеляцію. Скандал спричинив широкий відгомін у США, оскільки перший такий випадок за багато років з чиновником високої ранґи. Віце-президент США Р. Чейні назвав „трагедією" рішення суду про 30 місяців в'язниці та покарання в сумі 250 тис. дол. для колишнього глави його апарату й „близького друга" Л. Лібі і додав, що щиро переживає за колеґу. *(„Львівська газета")*

Екіпаж міжпростірного корабля „Атлантіс" — на борті МКС

КЕЙП КАНЕВЕРАЛ, Фльорида. — Після дводенного лету, 11 червня, міжпростірний корабель „Атлантис" під керуванням командира місії Ріка Старкова успішно причалив до Міжнародної космічної станції і його залога перейшла в американський сеґмент, де її тепло зустріли Федір Юрчихин, Олег Котов і Суніта Віліямс. Незадовго до причалення міжпростірний корабель зробив так званий „перекид", щоб Ф. Юрчихін і О. Котов змогли зфотографувати нижню поверхню космічного корабля на предмет виявлення сколів термозахисного покриття. Раніше американські астронавти виявили у хвостовій частині космічного апарату невеликий розрив обшивки розміром 10-15 сантиметрів. На думку фахівців „NASA", отвір не містить небезпеки для корабля. До завдання екіпажу корабля входить дообладнення американського сеґменту станції новими сонячними батареями. Разом з членами довгострокової експедиції на МКС астронавти установлять новий сеґмент-ферму, розгорнуть новий комплект панелей сонячних батарей і заберуть одну з панелей з правого борту станції. Для цього екіпаж виконає три виходи у відкритий космос. Перший з них вже відбувся 11 червня, другий призначено – на 13 червня, третій – на 15 червня. Не виключено також, що керівництво NASA прийме рішення про проведення четвертого, додаткового виходу, дата якого наразі не визначена. Завданням лету є зміна бортінженерів станції: Клейтон Андерсон замінить С. Віліямс. Повернення К. Андерсона плянується під час лету космічного корабля „Дисквері", що запланованим на кінець жовтня 2007 року. *(ББС)*

Сенат США не леґалізував іміґрантів

ВАШІНҐТОН. — Маштабний законопроєкт, який дозволив би мільйонам незаконних іміґрантів леґалізуватися в США, зазнав поразки в Сенаті. Компромісний текст, погоджений обома партіями і підтриманий Президентом, не одержав 7 червня простої більшости голосів, що дозволило б йому бути затвердженим у першочерговому порядку.

У числі заходів, які пропонувалися, була, з одного боку, жорсткість прикордонної контролі та створення системи, яка не дозволяла б працедавцям наймати нелеґальних міґрантів. З іншого боку, 12 млн. незаконних іміґрантів, які вже перебувають на території США, одержали б можливість леґалізуватися і згодом прийняти американське громадянство. Нелеґальна іміґрація – одна з головних проблем, яка хвилює середнього американця, – напевно буде в числі питань, які визначать вислід президентських виборів 2008 року.

Джордж Буш оголосив цю сферу одним з першочергових напрямків своєї діяльности й не раз заявляв, що хоче домогтися прийняття нового законодавства до кінця цього року. Однак, вислід сенатського голосування здатний поховати амбіції Президента. У двопартійному законопроєкті, який обговорювався вже два тижні, містилися пасажі, з якими було нелегко погодитися і демократам, і республіканцям. Текст, представлений зрештою на їх розгляд, став, на думку знавців, вислідом „великого торгу".

7 червня ввечері відбулося голосування, вислідом якого могло стати прискорене проходження документу у кінцеву стадію затвердження. Для цього потрібно було, щоб за припинення дебатів висловилися 60 сенаторів, проте на ділі цю пропозицію підтримали лише 45 осіб, а 50 проголосували проти. Законопроєкт зокрема припускає, що нелеґальні іміґранти можуть, сплативши 5 тис. дол., звертатися за поновлюваною візою типу „Z", яка відкриває можливість одержання дозволу на проживання, хоча отримання цього статусу може розтягтися на декілька років. Крім того, встановлюється система точок, яка відображає рівень освіти міґранта, знання ним англійської мови і робочу кваліфікацію, а також сімейні зв'язки на території США. Всі ці фактори впливають при вирішенні питання про надання „зеленої карти".

Деякі демократи думають, що прийняття законопроєкту здатне зруйнувати багато родин, оскільки критерієм для видання віз стануть у такому випадку вміння здобувача, а не наявність у нього родичів, які вже проживають у США.

Всі ці заходи в кожному разі набувають чинности тільки після того, як на американських кордонах розмістяться додатково 18 тис. прикордонників, а загородження на кордоні з Мехіко посилиться високотехнологічними засобами спостереження.

Проти припинення дебатів проголосували багато республіканців, які вважають, що нове законодавство повинно бути більш жорстким стосовно нелеґалів. Провідники обох партійних фракцій пообіцяли, що зроблять все можливе, щоб повернути законопроєкт на розгляд у найближчі тижні, однак, порядок денний Сенату настільки насичений, що доля цього найважливішого документу залишається неясною. *(„Кореспондент")*

Німеччина: зустріч „Великої вісімки"

ГАЙЛІҐЕНДАМ, Німеччина. — 7 червня розпочалася зустріч „Великої вісімки". Темами першого засідання була ситуація в світовій економіці, взаємини всередині „Великої вісімки" та з державами, економіки яких стрімко розвиваються. Упродовж дня провідники семи провідних промислових держав світу й Росії провели також консультації, присвячені темі охорони клімату.

Анджела Меркель, канцлер головуючої нині у „Великій вісімці" Німеччини, заявляла напередодні, що намагатиметься досягнути в ході зустрічі конкретних домовленостей щодо зменшення викидів вуглекислого ґазу в повітря. Водночас Президент США Джордж Буш відхилив ухвалення будь-яких конкретних домовленостей в галузі охорони клімату.

Офіційно зустріч „Великої вісімки" в Гайліґендамі відкрилася 6 червня. В ній брали участь президенти чи глави урядів США, Німеччини, Франції, Великобританії, Італії, Японії, Канади та Росії. Зустріч провідників країн „Великої вісімки" відбувалася на тлі дедалі більшого погіршення взаємин між Росією та США. Дж. Буш заявив, що дуже розчарований тим, що Росія відступила від задекларованого шляху демократичного розвитку і знову лякає Захід власним ракетним потенціялом.

Володимир Путін, в свою чергу, звинуватив США в імперіялізмі та диктаторстві і додав, що на цьому тлі саме він, В. Путін, залишається найбільшим демократом в світі.

У промові напередодні зустрічі Дж. Буш розкритикував недемократичну, на його думку, політику В. Путіна: „Реформи в Росії, які мали посилити громадянське суспільство – зійшли нанівець. Демократичний розвиток практично припинився".

Було проведено також низку двосторонніх зустрічей, серед яких найочікуванішою була зустріч Дж. Буша і В. Путіна, які зокрема обговорили напруженість між обома державами. За три дні було проведено чотири засідання, у двох з яких брали участь ще й глави п'яти держав, що найактивніше розвиваються, а також провідники шести африканських країн.

За підсумками зустрічі було підписано ряд документів, головними з яких стали дві декларації: економічна про виділення країнам Африки 60 млрд. дол. допомоги, і екологічна – про спільні дії у боротьбі з ґльобальним потеплінням.

Ще однією несподіванкою зустрічі стала пропозиція В. Путіна Дж. Бушеві – замість Центральної Европи, розмістити спільні протиракетні системи на радарній станції в Азербайджані, яка зараз перебуває в оренді у Росії. Якщо ця пропозиція буде підтримана то, за словами В. Путіна, Росії не доведеться націлювати власні ракети на Европу.

Дж. Буш розпочав поїздку Европою 4 червня з візити до Чехії, відвідав зустріч „Великої вісімки" в Німеччині, Польщу, після Ватикану й Італії вирушив 10 червня до Албанії, 11 червня – до Болгарії, а звідти повернувся до США. Дж. Буш обговорив з Папою становище в Іраку і на Близькому Сході, а з прем'єром Італії – Косово, Ліван і Афганістан. США й їхні союзники наполягають на наданні Косово, де мешкають переважно албанці, незалежности, на початку – під міжнародною контролею. Проти категорично виступає Сербія; її підтримує Росія, яка має в Раді Безпеки ООН право вето. *(ББС, УНІАН, „Голос Америки")*

КОЛОНКА КОМЕНТАТОРА

І темна криза, і ясна певність...

Р.Л. Хомяк

КИЇВ. – Кінець травня 2007 впишеться в історію сучасної України, як період політичної кризи, спекоти і нового, ще вищого рівня визнання унікального навчального закладу: Українського Католицького університету у Львові, досі єдиної того роду установи на усіх одинадцяти часових поясах покійного Радянського Союзу.

Український Католицький університет є! – дарма, що стільки труднощів довелось перебороти, щоб це стало дійсністю. Цей університет діє в Україні вже п'ять років, але щойно тепер його дипломи визнала держава. Інші країни й закордонні установи визнавали дипломи УКУ вже раніше, і випускники, які зважились поступати до цього університету, здебільшого добре влаштувались: продовжують подипломні студії за кордоном або працюють професійно в Україні і за її межами, бо мають добру освіту, хоч і без диплому „державного зразка".

Подібно й політична криза в Україні квітня-травня 2007 тривала частинно тому, що традиції царсько-совєтської бюрократії все ще не зникли з цієї частини світу. Українська Конституція порівняно нова. Її поправляли „на коліні" в грудні 2004 року, коли за стінами Верховної Ради гомоніла Помаранчева революція. Нині непорозуміння між політичними партіями України зросли до такого рівня, що дати українським виборцеві можливість висловити свої побажання й симпатії через нові, позачергові вибори до Верховної Ради і – можна б припускати – унормували б репрезентаційну систему в країні, коли неперфектна Конституція не дає ради.

Але тут в гру входить стара індійська приповідка: той, хто їде верхи на тигрі, не хоче злізти. Багато членів Верховної Ради, які втішаються різними пільгами й привілеями (серед них і недоторканістю), не хочуть позбуватись тих мандатів і наново та передчасно починати боротьбу за місце в Раді, йти на позачергові вибори.

І ще слово про спекоту: як людина, „прописана" у Вашінґтоні, з його високими й вологими літніми спеками, я просто дивувався з частих нарікань киян і львів'ян на високу температуру, яка наприкінці травня сягала десь 95 за Фаренгайтом, але – без надмірної вологости. Можна витримати! Спробуйте 98 температури і 98 вологости, – казав я у Львові й Києві і ... нікого не переконував. Політична криза варилась днями й ночами, домовлености зраджували по три рази на добу, а надворі – спекота. І всі журились, що буде далі?

За таких умов утвердження Українського Католицького університету нагадувало оазу спокою.

Ще 16 травня Апостольська Нунціятура (посольство Ватикану) в Києві влаштувала прийняття з нагоди понтифікату Папи Римського Бенедикта XVI для відзначення 5-ої річниці Українського Католицького університету та державної акредитації богослов'я. (Держава довго не акредитувала богослов'я, бо такої спеціяльности у товстому довіднику ще радянської епохи не було. Була там спеціяльність техніка, який обліплює ґлобуси, але богослов'я – ні).Папа Бенедикт особисто цікавиться розвитком Українського Католицького університету. Він розпитував про УКУ нового Посла України у Ватикані, коли та передавала свої вірчі грамоти, і недавно пожертвував на український університет 100,000 евро (а це трохи більше, ніж така ж сума в наших долярах!) – з дарунків, які дістав на свій день народження. На прийнятті в Нунціяті кардинал Любомир Гузар і ректор УКУ о. др. Борис Ґудзяк розповідали столичним гостям про значення і цілі Українського Католицького університету саме в Україні. Але й серед присутніх на прийнятті точились розмови про українську політичну кризу.

Через три дні, 19 травня, у Львові Фундація Омеляна і Тетяни Антоновичів нагороджувала свого чергового лавреата о. ректора Б. Ґудзяка. Він дістав її за „незвичайні осяги у вдалому поєднанні вивчання справ віри і науки у власних дослідах, та особливо за рідкісні успіхи у творенні та розбудові інституцій, які плекають такі конструктивні підходи в Україні".

Цьогорічна церемонія нагороди Антоновичів відбулась у недавно реставрованому за гроші Фундації Антоновичів старого львівського палацу, де тепер розміщений відділ мистецтв Бібліотеки ім. Василя Стефаника Національної Академії Наук України.

Дякуючи О. Антоновичеві за нагороду, о. д-р Б. Ґудзяк зазначив, що повну суму нагороди (10,000 дол.) передасть на фонд навчання в Українському Католицькому університеті теологів зі Сходу України, в яких немає коштів на це. Він підкреслив, що УКУ – це „відкритий, екуменічний, соборний, вселенський університет", де навчаються студенти різних конфесій. А також накреслив столітню траєкторію творення цього університету – задуму львівського Митрополита Андрея Шептицького. Після 98 років, включаючи дві світові війни і совєтську окупацію, університет почав набирати студентів.

Український Католицький університет у Львові почав свою діяльність в одному з колишніх шкільних будинків міста, але вже будує справжнє університетське містечко, або "кампус", на великій ділянці землі вздовж Стрийської вулиці. Тепер на цій великій парцелі вже стоять два новенькі будинки: приміщення Духовної семінарії й Філософсько-богословського факультету. При Стрийській вулиці, у недокінченій за радянських часів будівлі, має бути університетська бібліотека. І там також університет плянує побудувати гуртожитки (у Львові є понад 120 тис. студентів, і потреба в гуртожитках – велика). Там також буде Музей східнього християнства.

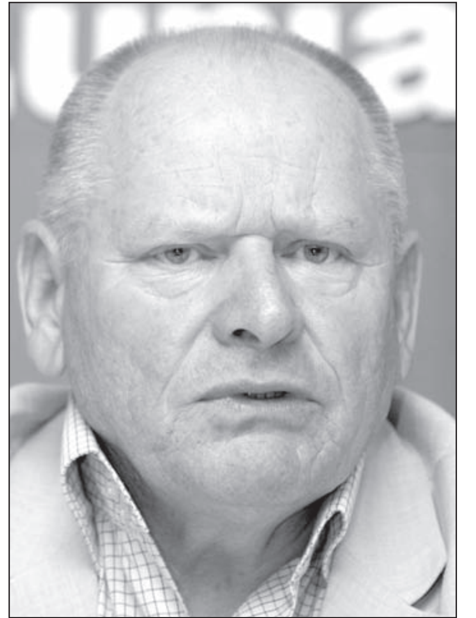
Увечорі 22 травня декілька владик відправили Молебень і посвятили хрест на цьому місці. Перші особи міста, Сихівського району й области були присутні на цій церемонії і обіцяли вкласти у свої бюджети кошти на підтримку Українського Католицького університету. Новий львівський посадник Андрій Садовий реасумував це так: у Львові чимало проблем, але найважливіше – це питання кадрів.

(Закінчення на стор. 20)

НА ТЕМИ ДНЯ

Академік Микола Жулинський і академік Олександер Дуґін...

Петро Часто

Радник Президента України Микола Жулинський 6 червня під час прес-конференції в УНІАН, присвяченої його депортації з Росії. 5 червня М. Жулинський з дружиною і донькою з приватною візитою прилетів до Санкт-Петербурга, але на летовищі йому заборонили в'їзд на територію РФ, не пояснюючи причин.

Фото: УНІАН

ПАРСИПАНІ. Н. Дж. – Минулотижнева подія, в центрі якої опинився київський вчений-літературознавець, радник Президента Віктора Ющенка, академік Микола Жулинський, вже, певна річ, встигла обійти всю нашу громаду і викликати нову хвилю скептицизму та великих сумнівів щодо того, чи коли-небудь спроможеться Москва ставитися до незалежної України без великодержавної зверхности і шовіністичного упередження. 5 червня академікові М. Жулинському не дозволили ступити ногою на російську територію. Того дня він з дружиною і дочкою прилетів, у приватних справах, до Санкт-Петербурґу, на летовище „Пулково-2", і там прикордонна служба затримала його і змусила повернутися до Києва.

В розмові з українськими журналістами М. Жулинський сказав, що вважає себе ображеним і приниженим як громадянин України, і що через українське Міністерство закордонних справ вимагатиме від російської сторони пояснень, бо цей випадок ніяк не в'яжеться з велемовними заявами Президента Володимира Путіна, нібито в Росії панує демократія. Особлива іронія заборони полягає у тому, що вона в часі збіглася з 15-річчям встановлення дипломатичних взаємин між Українською державою і Російською Федерацією.

Тим часом московська преса, не чекаючи офіційних з'ясувань, відповіла, чому це сталося з М. Жулинським. Тому що незадовго перед тим українська влада депортувала зі своєї території, з Криму, російського академіка Олександра Дуґіна.

Наші читачі добре знають, хто такий академік М. Жулинський – один з тисяч представників української наукової і творчої інтеліґенції, які всіма своїми силами і талантами служать національному відродженню нашого народу, і які, разом з тим, не культивують в собі ненависти до жодного іншого народу, в тому числі й до росіян.

Читачі „Свободи" дещо знають і промосковського академіка О. Дуґіна. В 1999 році ми друкували уривки з його підручника „Основи геополітики", написаного ним спеціяльно для вищих військових навчальних закладів Росії. Повторимо, для нагадування, декілька речень з цього неоімперського підручника: „...Україна як самостійна держава з якимись там територіяльними амбіціями несе з собою величезну небезпеку для всієї Евразії... Україна як держава не має геополітичного сенсу. Вона не має ні власної культурної місії універсального значення, ні географічної унікальности, ні етнічної винятковости... Москва повинна брати активну участь у перекроюванні українського простору за єдиним логічним і природним геополітичним моделем...". Тобто, автор відверто закликає до повного загарбання України і поневолення нашого народу.

Та річ не лише в цій книжці, не лише в теорії. Що ще гірше і що неминуче спонукує владу України виганяти таких україножерів, як О. Дуґін, – це те, що саме він очолює вкрай реакційний, аґресивно войовничий Евразійський союз молоді, програма якого передбачає повалення незалежної Українського держави всіма можливими способами – від економічного до збройного.

Й коли два академіки, український і російський, так суттєво, так принципово між собою різняться, то чи може українська офіційна сторона на цьому промовистому тлі вдовольнитися поясненням, яке прозвучало з неправдивих уст Посла Росії в Києві Віктора Черномирдіна: все це, бач, – в межах традиційної дипломатичної практики. Так звана „симетрична відповідь": одна країна зачиняє двері перед небажаним гостем з якоїсь іншої країни – й та інша негайно чинить те саме. Бачимо, однак, що у цьому випадку брутальна акція Москви не належать до дипломатичної „симетрії".

Сам академік М. Жулинський, повернувшись до Києва, сказав на прес-конференції, що Росія ще в часи Помаранчевої революції склала „чорні списки" українських громадян, котрі особливо активно виступали проти режиму Леоніда Кучми і проти приходу до влади проросійської Партії Реґіонів.

Що такі списки Росія справді має, визнав її міністер закордонних справ Сергій Лавров під час зустрічі у Москві зі своїм українським колеґою Арсенієм Яценюком в четвер, 7 червня. С. Лавров запевнив, що російська сторона першою пропонувала скасувати „заборонні списки", але від України не отримала ніякої відповіді. Черговий камінчик в український город: мовляв, якщо Україна забороняє в'їжджати

(Закінчення на стор. 23)

ЦИТАТА ТИЖНЯ

„Ми молода країна, і для будь-якої країни небезпечно, коли внутрішня політика піддається втручанню з-за кордону".

Валентин Наливайченко,
керівник СБУ

Як протистояти провокаціям

До редакції „Свободи" звернувся 28-річний українець, який недавно приїхав до США з Харкова. Він попросив надати йому матеріяли про Голодомор в Україні 1932-33 років – він збирався вислати їх до своїх ровесників у Харкові, котрі не вірять, що така трагедія могла статися в Україні. Це звертання було відлунням великої і систематичної пропаґандистської кампанії, яку провадять в Україні ліві партії – комуністи, проґресивні соціялісти, а також численні об'єдання проросійського спрямування – ветерани Другої світової і афганської війн, колишні офіцери КҐБ і радянського війська, певні кола УПЦ Московського патріярхату.

Щодня з України надходять вістки про різні провокації цих недругів незалежности. У Харкові почалося брутальне цькування науковців і видавців, які підготували і видали збірник матеріялів про Голодомор. У Києві представники Комуністичної партії України почали пікетування Музею радянської окупації, а „реґіонали" збирають підписи проти переназвання вулиці Урицького на вулицю Митрополита Липківського. У Полтаві триває управлінська тяганина з приводу дитячої бібліотеки, будинок якої спалили невідомі недруги українського слова. Можна продовжити перелік проблем, які виникають в Україні з ініціятиви її недругів (докладніше на стор. 9).

Проте слід зважити на те, що недруги були і будуть, тому йдеться не стільки про їхню присутність, як про рішуче позбавлення того ґрунту, на якому вони будують свою підривну діяльність. „Якщо боротися за перейменування кожної окремої вулиці, то цей процес розтягнеться на десятиліття, а назви міст типу Кіровоград залишаться навічно", – слушно зауважує в інтернеті Валентин Стецюк.

І справді, „Свобода" вже неодноразово звертала увагу на нагальну потребу повернення старих назв містам, селам і вулицям, котрі дістали імена більшовицьких провідників. Так само і з пам'ятниками. Коли в СРСР відразу не стало пам'ятників Сталінові, теж, можливо, були з цим незгідні, але дуже швидко про монументи тиранові забули. Тепер теж можуть бути пікети і протести, але й вони забудуться, коли влада виявить рішучість у відмежуванні від прикрого минулого.

Був час, коли Україну можна було українізувати досить легко. Треба було лише видати достатню кількість словників і організувати мережу курсів з вивчення української мови, а через два роки на законних підставах звільняти людей з державних посад за незнання державної мови. І це стало б добрим стимулом. Але такого прагматичного підходу не сталося. Українці довго не мали своєї держави, і люди, які мріяли про неї, відрізнялися від інших підвищеною емоційністю і низьким рівнем праґматичности. Коли визріла можливість боротьби за незалежність, не було інших кандидатур на провідні ролі в національному русі, крім людей такого способу мислення. Вони і формували національно-культурну політику в незалежній державі і робили це вкрай нездало. Поступово серед частини населення України визріло несприйняття всього українського, як вигаданого, неповноцінного, „шароварного".

Причина також в ставленні українського загалу до власного минулого. З ряду причин українці у своїй більшості до власної історії ставляться досить байдуже. Хай буде Кіровоград чи Дніпропетровськ, аби сала на бракувало. Інтеліґенцію це обурює і вона намагається привернути увагу більшости до історії України. Що робити в такій ситуації? Усвідомивши власні недоліки, треба почати плекати серед людей історичну пам'ять. Українцям треба набувати шанобливе ставлення до своєї давньої історії і робити це свідомо. Якщо ми не будемо соромитися самих себе, свого минулого, своїх помилок і компромісів, то недруги не матимуть нагоди для впливу на маси, зокрема на молодь.

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

Пам'ятаймо про Україну!

Головний редактор – Рома Гадзевич

Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510
E-mail: svoboda@att.net Website: www.svoboda-news.com
Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік $55.00, на півроку – $35.00. Для членів УНСоюзу
$45.00 річно, на півроку – $30.00. За кожну зміну адреси – $1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda".
Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ"

Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 дод. 3041 e-mail: ukradmin@att.net
Керівник відділу оголошень	– Марійка Осцісльавська	(973) 292-9800 дод. 3040 e-mail: adsukrpubl@att.net
Передплата	– Марійка Пенджола	(973) 292-9800 дод. 3042 e-mail: ukrsubscr@att.net

ЧЕРВЕНЬ В НАШІЙ ІСТОРІЇ

Сталін і Гітлер разом готували війну

22 червня 1941 року війська Німеччини та її союзників напали на СРСР, і на теренах України розгорнулася жорстока війна, яка забрала життя щонайменше 5.3 млн. українців (загинув кожний шостий з мешканців України), 2.3 млн. українців було вивезено на примусову працю до Німеччини, цілком чи частково було зруйновано понад 700 великих і малих міст та 28 тис. сіл, унаслідок чого безпритульними залишилося близько 10 млн. осіб. Цілковите чи часткове знищення понад 16 тис. промислових підприємств означало втрату більшої частини того, що Україна здобула такою великою ціною у 1930-их роках. Підраховано, що Україна втратила понад 40 відс. своєї економіки.

Друга світова війна для України фактично розпочалась 1 вересня 1939 року, коли німці напали на Польщу, а СРСР окупував її східні території і розгорнув терор проти цивільного населення. Каральні органи СРСР заарештували, стратили або і вивезли на схід Росії українських політичних діячів, заборонили українські політичні партії. Після відібрання земель величезна більшість селян відвернулася від нового режиму.

У 1941 році війна охопила усю Україну. Трагедію цієї війни задовго до нападу Німеччини режим Сталіна готував разом з Гітлером. На порушення версальських угод про обмеження збройних сил Німеччини після Першої світової війни СРСР у великій таємниці від світу будував спільні військові підприємства. летовища, танкодроми, провадив танкові і летунські школи. Економічне, технологічне й військове співробітництво між СРСР та Ваймарською республікою розгорнулося ще у 1922 році. На території СРСР Німеччина навчала фахівців хемічних військ, танкістів, летунів, проєктувала та виготовляла наступальні види зброї (танки, літаки, отруйні речовини тощо), чого вона не мала права робити на своїй території. 20 тис. німецьких старшин, які пройшли бойове приготування на авіобазах і танкодромах Липецька і Казані, склали кістяк гітлерівського війська. Сталін вважав, що навчені в СРСР німецькі старшини підуть походом на ненависну йому Англію, яку ненавидів і Гітлер. Гітлер визнавав, що вчився у Леніна і Троцького, як обманювати і вести за собою маси. Коли він обманув Сталіна, той розстріляв усіх, хто був причетний до цієї акції – від маршала Тухачевського до комендантів летовища в Липецьку і танкодрому в Казані.

Перемога над гітлерівською Німеччиною повернула до влади в Україні велику зграю сталінських убивць. День перемоги сприймається, як день великої скорботи, жалю за всіма тими, що загинули під час Другої світової війни. Ця трагедія стосувалася усіх. Тому 22 червня ще довгі роки буде днем пам'яті про втрати українського народу, який став жертвою двох мілітарних потуг.

Л. Хм.

Журналові „Патріярхат" – 40 років

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – Це відоме і близьке для наших читачів видання, й не тільки тому, що до 2003 року журнал був діяспорним, з редакцією в Ню-Йорку, але передусім завдяки його виразному тематичному й ідейному обличчю: починаючи від незабутніх 1960-их років, коли з багаторічного сибірського заслання вийшов на волю й очолив Українську Католицьку Церкву великий Ісповідник Віри Патріярх Йосиф, журнал „Патріярхат" (первісною назвою була – „За Патріярхат") твердо і послідовно обстоював найприроднішній для УКЦ, як однієї зі Східніх Церков, патріярший устрій. З перенесенням в 2003 році редакції до України, до Львова, журнал енерґійно продовжує тримати цей дуже важливий напрям утвердження українства.

І хоч, як пише в редакційній статті теперішній редактор „Патріярхату" Петро Дідула, „перспектива визнання Патріярхату УГКЦ є й далі доволі ефемерною", це не заважає Церкві ставати однією з найвпливовіших духовних течій українського суспільства.

„Журнал „Патріярхат" – це свого роду хроніка довгого і ще не закінченого процесу змагання за визнання патріяршого устрою Української Греко-Католицької Церкви.

Ці довгі 40 років бачили різні моменти: інколи дуже світлі і приємні, інколи дуже критичні і трагічні. З цього складається історія. Проте журнал „Патріярхат" постійно старався, наскільки міг і вмів, інформувати своїх читачів про біжучі події та про поступове осмислення складної проблематики. Сам журнал, як і ціла справа патріярхату, мав своїх прихильників і антаґоністів. Сьогодні, коли переважна більшість остаточно починає розуміти потреби нашої Церкви і вже об'єднано їх розглядає, ситуація значно змінилася, але потреба дальшого просвіщення і усвідомлення не минула", – зазначає Патріярх Любомир у своєму вітанні на адресу редакції „Патріярхату".

Від православних читачів журнал привітав Архиєпископ Української Автокефальної Православної Церкви Ігор Ісіченко: „У духовному житті української християнської спільноти „Патріярхат" відіграв унікальну ролю.

За часів, коли асиміляція нашої діяспори здавалася невідворотною, виявляючись, зокрема, в латинізації обряду українських католицьких громад східнього обряду, а статус глави УКЦ був цілком непевним, коли в СРСР визначалися вже конкретні терміни повного знищення Церкви та злиття націй у „нову історичну спільність – радянський народ", ідеологія журналу виглядала дон-кіхотством, безперспективною війною з вітряками. І лише пережитий досвід наполегливої боротьби за збереження тяглости традицій Київської Церкви, за осягнення нашої церковної ідентичности, виявленої і в обряді, і в помісному устрої, дозволяє оцінити справжню перспективу редакційної політики...".

Редакція „Свободи" щиро приєднується до всіх привітань на адресу членів редакційної колегії „Патріярхату", бажає їм доброго здоров'я і творчої снаги. Користуючись нагодою, висловлюємо глибоку вдячність за багаторічне ведення журналу „Патріярхат" ред. Миколі Галеву, який залишається активним автором і журналу, і також є постійним автором нашої „Свободи".

Редакція „Свободи"

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Батьківщина починається від батька

Відзначаючи День Батька, ще раз усвідомлюємо його надзвичайну ролю у вихованні дітей. Добрим словом хочу згадати д-ра Северина Палидовича. З його дітьми, з цією родиною спілкуюся більше шести років. Щоразу дивуюся, як при своїй зайнятості він завжди перебуває в курсі наших навчальних справ. Завдяки його постійній увазі та контролі є добрі результати. Діти виростають не байдужими до України. А скільки вражень привезли з минулорічної подорожі до Києва і Львова!

У цій родині, як і в багатьох інших, з якими приятелює подружжя Палидовичів, панує гарний дух українства. Він бере початок із родинних коренів, які сягають древнього Львова і зокрема театру, де працювали їхні прадіди. Таких батьків, на щастя, є немало. Їх часто можна зустріти у суботніх школах українознавства, куди вони привозять дітей, в українському музеї. Честь і хвала їм за глибоку відданість українській ідеї і за терпіння, бо справа виховання в умовах чужини – річ дуже нелегка.

З нагоди свята в дарунок батькам пропоную свої вірші.

Святослава Ґой-志Стром, вчителька
Ґлен Спей, Ню-Йорк

Татко

Плакало, журилось
мале оленятко:
у густому лісі загубило татка...
Ходить, виглядає, тупцяє ногами,
– так страшно самому
поміж деревами.
Я ж – не загублюся
у зеленім гаї,
бо мене мій татко
за ручку тримає.
А якби вже сталось, –
все в житті буває,
То піду у той бік,
де скрипочка грає.
Татусева пісня
понад гаєм лине –
про червону руту
і про Україну.

Ім'я

Ім'я маю звичне,
але історичне –
в честь княгині Ольги
із древніх часів.
Мама каже – Оленька,
а дідусь – Олюнька.
Обидві бабуні Олечкою звуть.
Подруги у школі
кличуть просто – Оля,
А хресна матуся
мовить: „Ти – Олюся".
А буває, татко
назве „оленятком"...
Лиш братик жартує –
букву „Я" малює, каже:
– найкоротше в світі є твоє ім'я.
бо усе вмістилось у літері Я!
Хай собі кепкує заздрісний Северко,
Лик святої Ольги сяє в кожній Церкві!
Цим я дуже горда.
признаюся Вам, –
За ім'я чудове дякую батькам!

Кожен лист – окрема історія

6 червня в Україні відзначено День журналіста – професійне свято працівників засобів масової інформації, встановлене Указом Президента України від 25 травня 1994 року, в день вступу Спілки журналістів України в 1992 році до Міжнародної федерації журналістів.

З цієї нагоди редакцію „Свободи" поздоровили керівник відділу зв'язків з громадськістю Національного університету „Острозька академія" **Ольга Решетилова,** провідник громадсько-політичного руху „Европейська плятформа для України" **Микола Катеринчук**, голова президії Інформаційно-аналітичного центру „На перехресті" **Володимир Скомаровський.** Дякуємо!

Чотири листи надіслав **Юрій Кравчук** з Вільмінґтону, Делавер. У одному з них автор застерігає Віктора Ющенка від певности у перемозі демократичних сил на наступних виборах Верховної Ради і закликає його поїхати на Донбас і потиснути „мозолясту руку" кожному вуглекопові. Щодо Юлії Тимошенко він пише, що помилкою В. Ющенка було усунення її від праці в уряді, і шукає причин такого рішення. Зокрема Ю. Кравчук вважає, що В. Ющенко боїться Ю. Тимошенко. Ю. Кравук також закликає створити Український культурний центр на Кубані, де живе багато українців.

Антон Ференц з Бушнелю на Фльориді переслав добірку подяк і листів, які він отримав за благодійну діяльність від Генеральної булави Українського вільного козацтва України і США, голови відділу Фонду допомоги „Дітям Чорнобиля" у Гартфорді Надії Гафткович, з села Чистилева в Україні, Тернопільської крайової управи Братства ОУН-УПА Подільського краю „Лисоня" та ін.

Михайло Семенець з Гемліну, Ню-Йорк, переслав до редакції листа Анатолія Сазанського з Миргорода на Полтавщині про діяльність дитячої літературно-видавничої студії „Ганнуся".

Від **Петра Твардовського** з Парми, Огайо, надійшла копія статті „Україна між розпадом і розділом" про перспективи утворення імперії „Наднова Росія", надрукованої в російськомовній газеті (назву її не подано).

Федора Єфименко з Палм-Косту, Фльорида, пише: „О Господи, засвіти світлом Лиця Твого моєму українському народові, прости гріхи та благослови, як лягають та встають, подай урядові і народові мудрости, щоб любили землю Твою благословенну і мали любов один до одного".

Читайте „Свободу"
на сторінці Інтернету:
www.svoboda-news.com

Щедра допомога хворим дітям у Львові

Вже вкотре маленькі пацієнти і співробітники дитячої лікарні у Львові були приємно вражені і захоплені чудовим подарунком від української діяспори з США і Канади. На цей раз ми отримали покривала на ліжка, дитячі шапочки, безліч іграшок.

Минулого року нашу лікарню на прохання Божени Ольшанівської відвідала Людмила Коритко, яка зі своїм сином-лікарем перебувала у Львові. Вона – за професією медична сестра – зацікавилася нашою співпрацею з діяспорою і проблемами, які ще є. Ми розповіли, що маємо потребу в ковдрах на ліжка. Повернувшись до Америки, Л. Коритко закупила нитки, а її мама Тетяна Раковська сплела 12 покривал.

Уродженка Білостоку на Підляшші Тетяна Раковська в'яже покривала для дитячої лікарні.

Т. Раковська – це справжня українська героїня. Маючи понад 95 років, вона живе в українському домі для старших осіб свв. Петра і Павла у передмісті Торонто. Цю справу підтримали інші жінки, що мешкають у цьому будинку. Оксана Черневич сплела 22 шапочки для дітей, Ірина Романчукевич і Оксана Чорневич купили забавки – звіряток на ліжечка. Лариса Похмурська, І. Романчукевич, О. Чорневич, Галина Думенко, Галина Роман, Лариса Бері, Т. Раковська і Л. Коритко переказали 150 дол. для клініки.

Коли ми отримали ці чудові дарунки, застелили ліжечка новими ковдрами, то дуже тішилися. Кімнати наповнилися затишком і теплом, стало світліше і радісніше. А як радіють діти і їхні батьки! Адже тепер у нас є не тільки безкоштовні ліки, нове обладнання, а й естетично прикрашене приміщення.

В додаток до згаданих добродійок, хочемо подякувати Анізії Ґіль з Емблеру, Пенсильванія, яка також в'яже для дітей шалики і шапочки, та допомагає клініці фінансово; Роксані Дю з Істону, Пенсильванія, яка постійно присилає дитячий одяг; 90-му відділові СУА і Окрузі СУА з Філядельфії, які жертвують гроші; членкам товариства „Доляр в Україну" з Ню-Джерзі, які посилають іграшки для дітей, та іншим добродіям і добродійкам, які своєю допомогою дають нам можливість лікувати бідних і покривджених маленьких діточок. Висловлюємо велику вдячність подружжю Сливоцьких з Ню-Йорку за княжий дар для лікарні. Дякуємо Б. Ольшанівській, яка є надхненним організатором цієї акції.

Д-р Леся Гладун,
Львів

Асоціяція оборони людських прав в Україні (АГРУ) продовжує збирати гроші на клініку „Дитячий денний стаціонар", якої завідувачем є д-р Леся Гладун. АГРУ вже зібрала близько 20 тис. дол. на цю ціль. Всі гроші йдуть до шпиталику, а кошти збірки покриває каса АГРУ. Просимо знову людей доброї волі посилати пожертви до „Americans for Human Rights in Ukraine (AHRU) – Lviv Clinic" на адресу: 43 Midland Pl., Newark, NJ 07106. Пожертви звільняються від федерального податку.

Божена Ольшанівська, голова АГРУ
Нюарк, Ню-Джерзі

Фонд Михайла і Любомири Пежанських – для УКУ у Львові

В грудні 2006 року я започаткувала Стипендійний Фонд Михайла і Любомири Пежанських при Українській католицькій освітній фундації в Чикаґо. Радію, що мені вдалося врятувати хоч невелику частину заощаджених Пежанськими грошей (25,000 дол.) і призначити їх на благодійну ціль. Бажанням покійної Любомири було створення стипендій для майбутніх священиків. Отож з відсотків Фонду Михайла і Любомири Пежанських будуть виплачуватися стипендії студентам-богословам, які хочуть присвятити своє життя Українській Церкві.

Закликаю усіх друзів покійних М. і Л. Пежанських, які бажають складати пожертви на Український Католицький університет – передавати їх на Фонд Пежанських і в цей спосіб збільшувати капітал цього Фонду.

Пожертви можна висилати на: Ukrainian Catholic Educational Fundation, 2247 W Chicago Ave., Chicago IL 60622, att „Mychajlo and Lubomyra Pezansky Scholarship Fund".

Заздалегідь усім щиро дякую,

Дарія (Пежанська) Ярошевич,
Чикаґо

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

To book a room or event call: (845) 626-5641, ext. 141
216 Foordmore Road • P. O. Box 529
Kerhonkson, NY 12446
E-mail: Soyuzivka@aol.com
Website: www.Soyuzivka.com

СОЮЗІВКА

КАЛЕНДАР ПОДІЙ

Кожного понеділка від 25 червня до 27 серпня 2007 р.– „Steak Night“ при музиці „Soyuzivka House“ на терасі Веселки. Кожної середи від 27 червня до 29 серпня „Гуцульська ніч“ при музиці „Soyuzivka House“ у Ворохті. Кожної п’ятниці від 29 червня до 31 серпня „Odessa Seafood Night“ при музиці „Soyuzivka House“ на терасі Веселки. Кожної суботи від 30 червня до 1 вересня танці, забава при українській оркестрі.

17 ЧЕРВНЯ – Святкування Дня Батька, концерт: „Сизокрилі“, соліст – Роман Цимбала, оркестра „Відлуння“ з Маріяном Підвірним. Год. 1-ша по пол. Ціна 20 дол. ++

21-24 ЧЕРВНЯ – Конвенція УЛТПА.

24 ЧЕРВНЯ – 6 ЛИПНЯ – Тенісовий табір.

24 ЧЕРВНЯ – 1 ЛИПНЯ – 1-ий табір „Пташат“.

25-29 ЧЕРВНЯ – Exploration Day Camp, Session #1 для дітей віком 7-10 років.

1-8 ЛИПНЯ – Пластовий табір „Пташат“ сесія 2.

1 – 15 ЛИПНЯ – Танцювальний табір ім. Роми Прийми-Богачевської, вік від 16 і більше років.

2 – 6 ЛИПНЯ – Exploration Day Camp. Денний дослідницький табір сесія #2 від 7 років.

6-8 ЛИПНЯ – Святкування Дня Незалежности США. Tiki Bar – вечірка, концерти, забава.

8 – 10 ЛИПНЯ – 25% знижки на всі кімнати.

11 – 15 ЛИПНЯ – Фестиваль української культури та фільму. Виступ учасників танцювального табору ім. Роми Прийми Богачевської. Українські фільми представлені Юрієм Шевчуком. Виставка картин українських мистців.

13 – 15 ЛИПНЯ – „Вікенд“ української мови у SUNY New Paltz.

15 – 20 ЛИПНЯ – Денний табір української спадщини, 1-ша сесія, для дітей віком 4–7 років.

15 – 21 ЛИПНЯ – Discovery Camp, для дітей у віці 8–15 років.

22 – 27 ЛИПНЯ – Денний табір Української Спадщини, 2-га сесія для дітей віком 4 – 7 років.

22 – 28 ЛИПНЯ – Спортовий табір „Січі“, 1-ша сесія для дітей віком 6 – 18 років.

22 ЛИПНЯ – 4 СЕРПНЯ – Танцювальний табір ім. Роми Прийми Богачевської, 1-ша сесія для дітей віком 8 – 16 років.

27 – 29 ЛИПНЯ – „Вікенд“ української мови у SUNY New Paltz.

29 ЛИПНЯ – 4 СЕРПНЯ – Спортовий табір „Січ“ віком 6–18 років.

4 СЕРПНЯ – Танцювальний табір, сесія 1. – Концерт.

5 – 18 СЕРПНЯ – Танцювальний табір ім. Роми Прийми Богачевської. Сесія 2.

5 СЕРПНЯ – День Союзянки, музична програма – год. 2 дня.

10 – 12 СЕРПНЯ – Вибір Міс Союзівки.

11 – 18 СЕРПНЯ – Клюб „Suzie Q“

18 СЕРПНЯ – Танцювальний табір – сесія 2. – Концерт.

19 – 23 СЕРПНЯ – 25% знижка на кімнати.

31 СЕРПНЯ – 3 ВЕРЕСНЯ – Святкування Дня Праці. „Tiki Bar“ – вечірка, концерти, забави.

7 ВЕРЕСНЯ – Зустріч колишніх студентів Зальцбурзької гімназії.

10 – 13 ВЕРЕСНЯ – Зустріч колишніх студентів Реґензбурзької, Бертхесґаден, Карльсфельд, Ляндсгут гімназій.

14 – 16 ВЕРЕСНЯ – Річні наради Головного Уряду УНСоюзу.

21 – 23 ВЕРЕСНЯ – Наради КЛК – бенкет.

25 – 27 ВЕРЕСНЯ – Осінній семінар Стемфордського духовенства.

28 – 30 ВЕРЕСНЯ – Пласт Сороріті – „Перші Стежі“. Рада.

Відбулися загальні збори Округи УНСоюзу Північного Нью-Джерзі

Учасники річних зборів Окружного комітету відділів УНСоюзу Північного Нью-Джерзі.

ПАРСИПАНІ, Нью-Джерзі.– Річні збори Окружного комітету відділів УНСоюзу Північного Нью-Джерзі відбулися 18 травня в приміщенні Головної канцелярії УНС. Збори відкрив голова Округи Стефан Вельгаш. Він попросив вшанувати пам’ять покійних членів Округи однохвилинною мовчанкою. Опісля привітав присутніх членів Головного уряду УНС: другого заступника президента Михайла Козюпу, головного секретаря Христю Козак і радного Евгена Осціславського, як теж присутніх представників восьми Відділів УНС Округи.

Після прочитання порядку нарад та ствердження правосильности зборів, вибрано Президію в складі: голова – С. Вельгаш, заступник – М. Козюпа, секретар – Неоніля Сохан. До Номінаційної комісії вибрано Лонгина Старуха, Е. Осціславського та Івана Пелеха. Прочитано звіт з попередніх зборів, що був надрукований в „The Ukrainian Weekly“.

Голова Округи С. Вельгаш подав звіт за минулу каденцію. Він підкреслив, що Округа і цього року була на першому місці в ділянці забезпечення нових членів та кількости проданих грамот. Індивідуальними переможцями Округи були Е. Осціславський, який придбав 11 членів, Христя Бродин – дев’ять і С. Вельгаш – вісім. С. Вельгаш з допомогою Стефка Воха організував рекляму Українського Народного Союзу – столи з матеріялами УНС і його видань на фестивалях у різних місцевостях та на Союзівці. Він подякував за співпрацю Марійці Ліщак, Маї Лев та Майкелові Богданові і його дружині Ненсі.

Касир Володимир Гончарик подав фінансовий звіт. На 31 березня 2007 рік сальдо становить 1489.77 дол.

Дискусій над звітами Управи не було, і їх прийнято та на пропозицію голови Контрольної комісії Е. Осціславського уділено абсолюторію уступаючій Управі.

Номінаційна комісія (голова Л. Старух) запропонувала, щоб переобрати Управу та Контрольну комісію з попередньої каденції, на що всі присутні погодилися.

Управа: С. Вельгаш – голова, С. Вох – заступник, Н. Сохан – секретар, В. Гончарик – касир, М. Богдан – організаційний референт, Р. Гадзевич – англомовна преса (для української преси треба додатково кооптувати). Христя Котляр – вільний член.

Контрольна комісія: Евген Осціславський, Христя Бродин, Ліда Цяпка.

Головний секретар Христя Козак розпочала своє слово повідомленням, що УНС вирішив піднести відсотки на „Akkuity“. Теж на інтернетній сторінці є подані всі інформації для секретарів і аґентів, включно з книжкою вкладок. УНС старається нав’язати контакт з професійними продавцями забезпеченевих поліс у різних стейтах. Вже є аґенти в Огайо, Пенсильванії, Фльориді, Ілиної і Нью-Джерзі. Вони працюватимуть тільки за комісове. Х. Козак вважає, що це нова акція повинна принести нам успіх.

Після слова Х. Козак на загальні збори прийшов Президент УНС Стефан Качарай, якого всі радо привітали. С. Качарай поділився з присутніми пляном реорганізації УНС, фінансовий стан якого є незадовільний. Наша резерва значно зменшилася. Ми не продаємо досить поліс, і нам треба шукати нових шляхів, щоб забезпечити існування нашої організації. Маємо пляни продати частину землі на Союзівці. Теж є старання продати деякі наші нерухомості. Після такого ствердження Президента почалася широка дискусія – переважно про те, як працювати спільними силами, щоб УНС дальше розвивався.

М. Козюпа запропонував перевести у Вайлдвуді „День Союзу“ та постаратися, щоб, крім розваг та прийняття на ньому був професійний аґент продажу забезпечення. Р. Гадзевич радила перевести відповідну програму для популяризації УНС в новому Українському Культурному Центрі у Випані восени цього року. При тому вона зазначила, що преса („Свобода“ і „Український Тижневик“) не дістає жодних вісток про збори Екзекутиви, а це потрібне для поширення знання про УНС. Обговорено теж справу збереження пропам’ятної таблиці та наріжного каменя, що були вмуровані в колишньому будинку УНС при 30 Montgomery St. в Джерзі Ситі. Цей будинок продано, і новий власник плянує його завалити. Президент УНС С. Качарай обіцяв зайнятися справою цієї союзової спадщини.

На цьому збори закінчено.

Не хочуть вулиці В. Липківського

12 березня 1993 року київська газета „Вєдомості" сповістила, що міська комісія розглянула низку пропозицій про перейменування багатьох площ і вулиць столиці. Зокрема вулицю Мойсея Урицького передбачалося перейменувати на вулицю Митрополита Василя Липківського. Міська влада (тоді – на чолі з Іваном Салієм) обіцяла задовольнити цю пропозицію, яка в той час ніяких протестів або неґативної реакції у громадян не викликала.

Йшли роки, з мапи рідного міста зникали прізвища Маркса, Енгельса, Дзержинського та інших, які – щонайменше – не сприяли розвиткові України і добробутові її народу. А от Урицького міська влада вперто не чіпала, своєї обіцянки не поспішала виконувати.

26 квітня 2007 року в інтернеті нарешті з'явилось довгоочікуване повідомлення про те, що вулиця Урицького в Солом'янському районі перейменована на вулицю Митрополита В. Липківського. Таке рішення було прийняте на сесії Київської міської ради.

Це було переконливим результатом звернень до міської влади представників громадськости, зокрема президента Світового Конгресу Українців Аскольда Лозинського та голови Українського православного братства ім. Митрополита В. Липківського Валентина Кохна.

У меморіяльному альманаху „Народжені Україною" (Київ. „Евроімідж", 2002) статті про В. Липківського передують такі рядки: „Церковний реформатор, перший Митрополит Української Автокефальної Православної Церкви, людина великої душі і самовідданого служіння на ниві духовного відродження українського народу". В. Липківський у 1921-1927 роках ніс небезпечний і важкий тягар Митрополита УАПЦ. У 1937 році був заарештований і за рішенням трійки НКВД розстріляний. Постраждали і його діти... У 1997 році – канонізований, а день його страти (27 листопада) визнано Днем святих новомучеників землі української. Ім'я Митрополита УАПЦ В. Липківського гідно вшановується за кордоном: у Бавнд- Бруку, США, йому споруджено величний пам'ятник, видаються його праці, існує фундація його імені. Але на батьківщині подвижницьке життя В. Липківського, його діяння та героїчна смерть до цього часу оцінені недостатньо, хоча з'явився достойний пам'ятник Митрополитові у Тернополі.

Вибір саме вулиці Урицького (раніше – Ігнатієвська) зумовлений тим, що В. Липківський багато років прожив на Солом'янці й був настоятелем Свято-Покровської церкви, що розташована поряд. В середині 1990-их років на цій церкві було урочисто встановлено меморіяльну дошку в пам'ять того, що В. Липківський був її настоятелем у 1905-1910 роках.

Попри все це, начальник відділу Солом'янської адміністрації Юрій Черненко у своєму інтерв'ю відносно перейменування вулиці Урицького („Газета по-києвскі", 27 квітня) заявив, що від перейменування постраждають люди – і морально, і матеріяльно. Яку „мораль" мав на увазі Ю. Черненко? Адже Урицький, керівник ЧК (*органу більшовицького терору* – **Ред.**) у Петрограді, не зробив нічого доброго ані для України, ані для Києва.

У своєму інтерв'ю Ю. Черненко зазначив, що 90 відс. людей нічого не чули про Митрополита Липківського. Це свідчить, на жаль, тільки про недостатню увагу до історії своєї Батьківщини – біда багатьох з нас. Провідник столичних „реґіоналів", народний депутат Василь Горбаль вже „назбирав" понад 2,000 підписів проти перейменування вулиці. У справу включилися й деякі київські газети, чомусь зацікавленні у збереженні старої назви вулиці.

Галас, піднятий навколо простого процесу перейменування вулиці, видається не просто недоречним, але просто блюзнірським. Особливо зараз, напередодні 70-их роковин з дня трагічної загибелі Митрополита В. Липківського.

Костянтин Липківський,
„День" 6 червня

У Харкові цькують авторів збірника документів про Голодомор

Лютневого дня мене несподівано запросили до місцевого відділення міліції і запитали: „Ви маєте відношення до книги „Столиця відчаю"?". Після ствердної відповіді пояснили, що якийсь харків'янин звернувся до правоохоронних органів з вимогою притягнути мене до кримінальної відповідальности за розпалювання міжнаціональної ворожнечі. Співробітники міліції були ввічливими. Узяли коротке письмове запевнення, що зібрані мною й опубліковані документальні матеріяли про Голодомор 1932-33 років на території Харківської області (їх у книзі близько 200) не переслідували мети, зазначеної у заяві, і відпустили, попросивши, правда, дати їм книгу, що так розгнівала заявника, яким виявився старший радник юстиції, інвалід війни Іван Шеховцов.

Як згодом стало відомо, звинувачення в розпалюванні міжнаціональної ворожнечі були адресовані не тільки мені, але й В. Науменкові, редакторові журналу „Березіль", що видав „Столицю відчаю", а також В. Калініченкові, докторові історичних наук, професорові, завідувачеві катедри історії України

(Закінчення на стор. 20)

Київські комуністи пікетують Музей радянської окупації

КИЇВ. – 30 листопада 2001 року в приміщенні Київської міської організації товариства „Меморіял ім. Василя Стуса" була відкрита перша музейна експозиція „Забуттю не підлягає: хроніка комуністичної інквізиції", яка розповідала про комуністичні злочини періоду окупації України 1917-1991 років. З часом експозиція переросла в повноцінний музей, у якому ведеться виховна робота серед молоді.

У музеї з'явилися нові експозиції „Київський мартиролог", „Українські Соловки", мовна експозиція, зібрано колекцію архівних документів, зформовано наукову бібліотеку, відеотеку науково-популярних фільмів, які розкривають злочини проти українського народу в період радянської окупації.

Рада товариства від 10 квітня вирішила надати музеєві назву Музей радянської окупації України і зареєструвати його. Музей відкрито щодня, крім суботи і неділі, за адресою вул. Стельмаха, 6-А.

6 червня 35 представників Комуністичної партії України почали пікетування музею, на його адресу почали надходити анонімні телефонні дзвінки з погрозами. Голова Молодіжного союзу „Наша Україна" Степан Барна встановив чергування в музеї. *(„Кореспондент").*

Зліва: член „Меморіялу", колишній політв'язень Василь Овсієнко, професор Володимир Сергійчук, голова Київського товариства „Меморіял" Роман Круцик, колишній політв'язень Євген Сверстюк і прес-секретар Товариства „Меморіял" Марія Базелюк під час прес-конференції „Музей радянської окупації України: заклик совісти і часу" в УНІАН 7 червня. Фото: УНІАН

Хіба ревуть воли, як ясла повні ?

Надія Діденко пише в газеті „Вечірня Полтава": „Складна ситуація склалася сьогодні навколо обласної бібліотеки для дітей ім. Панаса Мирного. Неодноразово перепродану, спалену і затягану по судах багатостраждальну книгозбірню знову плянують виселити з приміщення по вулиці Ґаґаріна".

Депутати оголосили про намір притулити бібліотеку дитячу в куточку бібліотеки для дорослих, а нове приміщення для бібліотеки не будуватиметься. Працівники книгозбірні на чолі з Леонідом Чобітьком категорично не погоджуються на переїзд. І керуються при цьому не емоціями, а законодавством. Л. Чобітько справедливо наполягає, що бібліотеці повинні надати в користування рівноцінне приміщення чи споруду.

Те приміщення, куди хочуть тимчасово переселити книгозбірню, цим вимогам не відповідає. Воно тісне, не має належних побутово-санітарних умов.

Полтавці, які повірили, що питання вирішать цивілізованим шляхом, знову налаштовуються відстоювати бібліотеку.

Громадська рада звертається за допомогою і підтримкою до української інтелігенції, громадських організацій української діяспори, посольств чужоземних держав. Нам небайдужа доля дитячої бібліотеки і наших дітей, які мають право вирости розумними та освіченими. Ми не можемо допустити такої наруги над культурою на батьківщині Івана Котляревського.

Наші контакти: електронна пошта – poltavalibr@yahoo.com, адреса – вул. Ґаґаріна, 5, Полтава, 36011 Ukraine. Тел./факс (380-5322) 72-041, тел. (380-5322) 74-821, (380-532) 562-982.

Ольга Климко,
секретар громадської ради бібліотеки для дітей ім. Панаса Мирного

Наклеп на українську бібліотеку

В інтернеті з'явився лист про Бібліотеку української літератури в Москві, адресований керівникам культури російської столиці. Бібліотека була ліквідована тоталітарним режимом у 1938 році разом із ще 16 національними бібліотеками, а тепер відновлена. Лист був політичним доносом, витриманим у звичаях радянських часів: з висловлюваннями типу „непримиренні вороги Росії", „націоналістична література та пропаґандистські акції антиросійського характеру" і вимогами „очиститися від купки(!) націоналістів".

Абсолютно бездоказово автори листа підтасовують і перебріхують факти, намагаючись маніпулювати свідомістю людей, що читають цей текст. Очевидно, невтямки їм, що відповідно до закону Російської Федерації про бібліотечну справу бібліотеки повинні у своїй діяльності віддзеркалювати зформоване в суспільстві ідеологічне та політичне розмаїття. У цьому сенсі в Бібліотеці української літератури, як і в будь-якій іншій російській бібліотеці, представлені як нові

(Закінчення на стор. 20)

БУДЬТЕ ПЕВНІ – ЛИШЕ АЕРОСВІТ ДОСТАВИТЬ ВАС

У БУДЬ ЯКЕ МІСТО УКРАЇНИ

ТЕЛЕФОНУЙТЕ 1-888-661-1620, 1-212-661-1620,

ЗВЕРТАЙТЕСЯ ДО ВАШОГО ТУРИСТИЧНОГО АГЕНТА

АБО ЗАМОВЛЯЙТЕ КВИТКИ НА САЙТІ

WWW.AEROSVIT.COM

АероСвіт УКРАЇНСЬКІ АВІАЛІНІЇ AeroSvit UKRAINIAN AIRLINES

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Презентація дебютанток на пластовому балі у Пармі

Дебютантки з ескортами (зліва): Александра Плет–Сергій Фірманчук, Адріяна Лішнянська–Зенон Мураль, Сузана Продан–Христофор Бей, Леся Бушак–Данило Мойсеєнко, Адріяна Боднарук–Андрій Рудь, Райлі Келегер–Андрій Оришкевич, Софія Коровайчук–Олесь Ткачук, Оксана Махлай–Марко Питяк, Міра Лендел–Стефо Стефонополіс, Соломія Стасюк–Стефан Гома, Наталя Шепетяк–Стівен Гайслер. Фото: Зенон Голубець

ПАРМА, Огайо. – Одинадцять дебютанток символічно вступили у доросле товариство під час балю пластового куреня „Буриверхи" в готелі „Double Tree" у Пармі 12 травня. Вечір розпочався традиційним поклоном кожної дебютантки. Вони одна за однією входили до залі – кожна з своїм батьком, котрий представляв свою дочку громаді. Присутні вітали кожну чергову дебютантку оплесками.

Презентацію проводили Андрея Якубович і Марія („Міця") Захарій – членки старшопластунського куреня „Буриверхи" та Дарія Якубович – курінна сеньйорського куреня. Після презентації відбувся танець дебютанток та їхніх ескортів, підготовлений Мартою Келегер, що закінчився першим вальсом. Відтак був танець з батьками, а ескорти танцювали з матерями дебютанток. Після вечері почався баль. До танців грала оркестра „Заграва" з Торонто. На пам'ятку про вечір кожна дебютантка одержала від куреня дереворит „Дерево життя", який виготовила членка куреня мисткиня Дарія Гуляк-Кульчицька.

Усі дебютантки дуже активні в українській громаді. Це випускниці Школи українознавства „Рідної школи". Майже усі – членки СУМ-у або Пласту. Більшість дебютанток навчалися або і далі навчаються народних танців у школі „Каштан" і декілька із них вчаться гри на бандурі в школі ім. Григорія Китастого.

Вечір залишиться гарним спомином для дебютанток і гостей.

Дарія Якубович

І цей відпуст належить до незабутніх

НОКС, Індіяна. – Як і щороку, від 13 до 20 травня в монастирі Преподобного Антонія Печерського в Ноксі, Індіяна, на лоні чудової весняної природи в монастирській церкві Успіння Пресвятої Богородиці відбувся відпуст з участю паломників з різних сусідніх і навіть далеких штатів. Щоденні відправи Вечірень і Літургій чергувалися з Акафістами до Богородиці й Спасителя, з щирими молитвами за спокій і замирення в Україні, а в п'ятницю відслужено Заупокійну Літургію за всіх спочилих, за яких просили помолитися ті вірні, що не мали змоги особисто взяти участи в відпусті.

Особливістю цьогорічного відпусту було два моменти: участь у недільній відправі румунських хористів на чолі з відомою співачкою Аруною Сербанеску та трьох українських православних єпископів Київського патріярхату в США – Архиєпископа Олександра з Дітройту, Єпископа Макаріоса з Тексасу і новопризначеного Святішим Патріярхом Філаретом як свого вікарія преосвященного Єпископа Паїсія з Огайо.

В п'яту річницю хіротонії бл. п. Єпископа Бориспільського й вікарія УПЦ КП в США Преосвященного Стефана (Біляка) Єпископи Олександер і Макаріос відслужили Панахиду за його душу, присутній був і Єпископ Паїсій.

Багатою трапезою в неділю, 20 травня, після урочистої Архиєрейської Літургії закінчено цей молитовний збір побожних вірних.

Людмила Телебзда

Відкриття сезону на Оселі ОДВУ

ЛІГАЙТОН, Пенсильванія. – 27 травня в оселі ОДВУ ім. О. Ольжича відбулося свято відкриття ювілейного 50-го сезону. Об 11-ій год. ранку у каплиці оселі о. Євген Монюк відслужив Літургію. О 1-ій годині по полудні в просторій авдиторії оселі можна було покуштувати смачні українські страви, послухати милозвучної музики. О 2:30 по полудні почалася програма, яку започаткували українські танцюристи при церкві св. Марії (дитяча група) в Алентавні, а закінчив всім добре знаний „Черемош" – школа гуцульських танців у Філядельфії. Обидві групи виконали в'язанку українських народних танців. Коли вже у печі спеклося порося, учасники продовжували розважатися аж до вечірнього шаріння.

Відкриваючи цей особливий день, управа оселі запрошувала постійних відвідувачів і рівночасно тих, які ще там ніколи не бували, приїхати в українське село, „де серце оживе, де душа начерпає потуги, де ум Ваш радість принесе в заміну Вашої напруги, де образ зелені царює в суцвітті гірської краси, де бжілка і метелик днює і просить всіх: прийди, прийди!"

Богдан Пастушак

Українська Національна Федеральна Кредитова Кооператива

Money Market Account

4.08% apy*

Manhattan Brooklyn So. Bound Brook, NJ Carteret NJ

1-866-859-5848

*Мінімальний вклад $50,000
Відсотки нараховуються у річному відношенні 4.00% apr
Рати можуть змінюватись без попередження
Інші обмеження включені

Українська Народна Фундація для підтримки Союзівки запрошує на

Фестиваль Українського Фільму і Культури

11 – 15 липня 2007 р.

УЧАСТЬ ВІЗЬМУТЬ: Наталія Бучинська – співачка з Тернополя, Україна
Учасники танцювального табору ім. Роми Прийми-Богачевської
Ансамбль Олега Кульчицького зі Львова та соліст Филип Змахер з Києва
„Левко Дурко", комедійна вистава зі Львова
„Розмова Бандури" – дует бандуристів Тараса Лазуркевича і Олега Созанського зі Львова
Скрипалі – Іннесса Тимочко-Декайло і Мар'ян Підвірний зі Львова
Роман Цимбала – український оперовий співак
Марина Склярова – солістка з Києва
„Відлуння" – українська оркестра під керівництвом Степана Беня
Конферансьє – народний співак Ерко Палидович
Українська Кінематографія представлена Українським Фільмовим Клюбом Колюмбійського Університету,
керівник кінопрограми – д-р Юрій Шевчук; керівник Кінофестивалю – Христина Котляр
Українські мистці продаватимуть свої мистецькі вироби. Для гостей – українські і американські страви, тощо.

Середа, 11 Липня
Відкриття - 5 веч.
„Гуцульський" обід - 6 веч.
відкриття Кінофестивалю - 8 веч.

Четвер, 12 липня
Показ українського мистецтва,
Кінофестиваль - 2-4 по пол.
і 6:30 веч.
Обід в їдальні - 5-7 веч.
Концерт - 9 веч.

П'ятниця, 13 липня
Показ українського мистецтва
-12 дня
Кінофестиваль - 2-4 по пол.
і 6-8 веч.
Food Court BBQ - 4 по пол.
Обід в їдальні - 5-8 веч.
Вечірній концерт - 8-9:30 веч.
Забава, грають „Буря" і „Луна",
- 9:30 веч.

Субота, 14 липня
Показ українського мистецтва,
-10 ранку
Food Court BBQ
(печення поросяти -11 ранку)
Концерт -1-2:30 по пол. і 7 веч.
Кінофестиваль - 2-6 по пол.
Концерт для дітей з участю Левка
Дурка - 3 по пол.
Обід в їдальні - 5-8 веч.
Забава, грають „Буря" і „Луна"
9:30 веч.
***Всі години можуть змінюватися.**

ВСТУП:
Середа або четвер: 5 дол. від особи
(діти менше 8 років задармо)
П'ятниця: 10 дол.
діти/молодь 9-20 років: 5 дол.
Субота: 20 дол.
діти/молодь 9-20: років 10 дол.

4 ДНІ: 25 дол.

Знижка для прибулих автобусами.
Паркування задармо.

За дальшими інформаціями просимо звертатися на (845) 626-5641 або www.Soyzivka.com якщо Ви хочете продавати свої вироби під час фестивалю, просимо телефонувати (203) 274-5579 після 6-ої год. веч.

Побут на Союзівці включає басейн, тенісові корти, стежки для піших прогулянок, площа для відбиванки, сніданок та обід в їдальні, Snack Bar, Tiki Bar, Trembita, крамниця.

Soyuzivka • P. O. Box 529, Foordmore Road • Kerhonkson, NY 12446 • (845) 626-5641 • www.Soyuzivka.com

Успіх традиційного Чорнобильського базару в ООН

Зліва: Марта Кокольська, дружина Генерального консула України в Ню-Йорку Олена Кириченко, голова СУА Ірина Куровицька, Генеральний консул України в Ню-Йорку Микола Кириченко, Надія Шміґель, заступник Постійного представника України при ООН Віктор Крижанівський, Ярослава Рубель.

Редактор „Свободи" Левко Хмельковський звернувся до голови СУА Ірини Куровицької і попросив поділитися враженнями від Чорнобильського базару. Вона розповіла:

– Треба з подякою віддати шану Марті Кокольській, яка рік-у-рік з підтримкою Постійного представництва України при ООН невтомно організовує Чорнобильські базари в головній садибі ООН. Членки СУА з Ню-Йорку, Ню-Джерзі, інших штатів активно допомагають у проведенні цього заходу. Ми з чоловіком традиційно даємо з нашого підприємства 12 упаковань солодких хрустів. Щоправда, цього року мій чоловік Ярослав вирішив припинити підприємницьку діяльність, але солодощі ми ще встигли віддати.

Численні працівники ООН і відвідувачі бюра вже знають про квітневі базари і чекають на них. На базарі можна познайомитися (і придбати) з новими книгами, музичними записами, послухати українські музику і пісні, пласувати стравими української кухні, придбати народні вироби, пам'ятки.

Виторгувані на базарі кошти підуть на допомогу дітям, здоров'я яких зашкодили наслідки Чорнобильської аварії. А головне – світ ще раз почув про Чорнобиль – велике лихо України.

Подають смачні українські голубці.

Співають Наталя і Надія Павлишини.

HUMAN RESOURCE MANAGER POSITION

Main Office Rochester, NY

The **UKRAINIAN FEDERAL CREDIT UNION**, located in Rochester, NY is a dynamic growing institution with branches located in New York, California, Massachusetts, and Oregon. Our Rochester Headquarters is currently seeking an energetic Human Resources Manager to manage the day-to-day human resource functions of the credit union.

This position partners with and supports our 6 branches, coast to coast. The Human Resources Manager is responsible for the following areas: employee relations, recruiting and employment, leadership development, training, compensation and benefits design and administration, performance management, management/employee coaching, safety and Workers' Compensation administration, and federal and state compliance.

Key competencies for this role include: excellent written, proficient bilingual (English/Ukrainian) verbal communication skills; ability to understand and interpret financial metrics and apply that understanding in decision making situations; polished interpersonal conflict resolution, coaching and counseling skills; strategic thinking skills; hands-on approach, responsive and timely work style, strong problem solving skills, self-starter with ability to plan and organize priorities, computer efficiency with HR systems and proficient with Microsoft Office.

A qualified candidate will possess a Bachelor's degree and several years of progressive HR experience. An advance degree, PHR or SPHR certification is a plus. We offer a competitive salary and a comprehensive benefits package in a growing professional atmosphere.

If you are a team player who is looking for a career opportunity, please send your bilingual cover letter and resume to:

tamara@rufcu.org
Tamara Denysenko- CEO
Ukrainian Federal Credit Union
824 Ridge Rd East
Rochester, NY 14621

We Serve our Members Coast to Coast

Albany, NY (518)266-0791 | Sacramento, CA (916)721-1188 | Syracuse, NY (315)471-4074 | Boston, MA (781)493-6733 | Portland, OR (503)774-1444

www.rufcu.org toll free: 1-877-968-7828

Українська Євангельська церква

закликає:

Вивчайте Біблію, живіть за Словом Божим!

На пожертви нашої громади щотижня на цьому місці ми стисло розповідаємо про кожну з 66 книг Біблії.

47. Книга суддів, 11-12: жертва Їфтаха

Ізраїльтяни воювали з сусідами, але не було у них провідника. Проте йшла чутка про хоробрість Їфтаха, сина Ґілеада від блудниці. Їфтах втік з дому своїх братів і став розбійником. Він погодився очолити військо за умови, що після перемоги стане головою народу. Перед війною він дав обіцянку, що в разі перемоги принесе у жертву першого, хто вийде з його дому. Він переміг і першою вийшла його вітати улюблена і єдина дочка. І він був змушений виконати обіцянку, але перед тим дозволив дочці з подругами два місяці оплакувати своє дівування. „І сталося в кінці двох місяців, і вернулася вона до батька свого, а він учинив над нею свою обітницю, яку обіцяв був, і вона не пізнала мужа". Останнє речення дехто тлумачить, що дочку віддали до монастиря. Але тоді ще траплялися людські жертви, а монастирів не було...

Запрошуємо Вас до Української Євангельської церкви в місті Юніоні, Н. Дж. У нашій церкві проводяться Божі Служби: щонеділі – о 10:30 ранку, а також щосереди –о 7-ій годині вечора.

Кожної неділі, о 9:30, діють школи з вивчення Біблії – для дорослих і дітей. Щосереди, о 5-ій вечора, проводиться роздавання харчів для потребуючих. Наша адреса: 2208 Stanley Terrace, Union, NJ 07083. На цю адресу можна надсилати запитання з приводу прочитаних переказів Біблії. Телефон: (908) 686-8171. Електронна пошта: ueag@verizon.net

Пастор **Володимир Цебуля**
Тел.: (908) 591-0800

Selfreliance

Ukrainian American Federal Credit Union

Підписавшись на

DirectConnect℠ і E-Statement

Або запишіться на E-Statements якшо у вас уже є DirectConnect℠

Ви зможете виграти Ipod Nano чи Laptop

1 із 75 виграє

Selfreliance.Com

Selfreliance.Com

1 із 25 виграє

Електронні фінансові звіти сприятимуть збереженню природи

Самопоміч

Українсько–Американська Федеральна Кредитова Спілка

Selfreliance.Com

2332 W. Chicago Ave, Chicago IL, 773-328-7500
5000 N. Cumberland Ave, Chicago, IL 773-589-0077
761 S. Benton Street, Palatine, IL 847-359-5911
300 E. Army Trail, Bloomingdale,IL 630-307-0079
8410 W. 131st Street, Palos Park, IL 708-923-1912
8624 White Oak Street, Munster, IN 219-838-5300
734 Sandford Ave. Newark, NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City, NJ 201-795-4061
2200 Rte 10W Parsippany, NJ 973-451-0200

Пропозиція чинна з 1 до 30 червня 2007 року. Тільки для дійсних та нових членів. Щасливці отримають повідомлення про виграш поштою не пізніше 1 серпня 2007 р. Виграш треба отримати особисто у головному бюро Кредитівки або у бюро в Нью Джерзі до 30 днів після повідомлення, в іншому випадку він буде втрачений. Тільки один виграш на члена. Кваліфікуються особи, які мають чековий рахунок або відкрили новий чековий рахунок і зареєструвалися на комп'ютерний доступ до своїх рахунків за програмою (DirectConnectsm), і до цього тепер додають e-statements. Члени-переможці отримають податкову форму 1099 за 2007 рік. Можливість виграшу комп'ютера – 1 із 75-ти. Можливість виграшу iPod Nano – 1 із 25-ти. Для доступу до рахунків за програмою DirectConnectsm вимагається кваліфікація. Докладнішу інформацію про ощадні та чекові рахунки прочитайте у truth-in-savings disclosure.

Full Financial Services

23 випускники Школи українознавства в Чикаґо

Від імені випускників промовляє Тяня Воробець.

Випускники передають свічки молодшим учням.

ЧИКАҐО. – Ще рік тому, а навіть місяць, двадцяти трьом десятиклясникам суботньої школи українознавства Товариства „Рідна школа" здавалося, що навчальний рік ніколи не закінчиться. Але 2 червня все дійшло до свого завершення. 14 юначок і дев'ять юнаків дожили до пам'ятного дня ґрадуації з школи українознавства. Під звуки музики входили вони до святково прикрашеної авдиторії Культурного осередку ім. о. митрата Бутринського, зупиняючись на середині залі. Їх вітали рясними оплесками батьки, дідусі й бабусі, їхні старші й молодші братики й сестрички, гості.

Ведучими цього радісного дійства були Олена Джелмач – працівник Генерального консульства України в Чикаґо, та о. Ярослав Мендюк – парох церкви св. Йосафата в Манстері, Індіяна. Свято почалося заспіванням національного гимну „Ще не вмерла Україна". Відтак ґрадуанти заспівали студентську пісню „Gaudeamus", про історію створення якої розказала О. Джелмач. Після співу юні студенти зайняли місця під головною стіною, щоб бути в центрі уваги.

Першою попросили до слова директора школи українознавства „Рідна школа" Надію Хойнацьку, яка кинула свій останній виклик учням, кажучи: „Ми Вас вчили, що Україна – це чудова й гарна країна. Тепер для Вас завдання – відвідайте її!".

Відтак було надане слово опікунам кляс, учителькам Вірі Журавській та Галині Прохній, які прощалися з своїми учнями. Вітальне слово від ґрадуаційної кляси виголосила Тяня Воробець.

Приємним для школи був виступ президента Кредитної спілки „Самопоміч" Богдана Ватраля, який передав для школи українознавства на її подальшу діяльність чек на 5 тис. дол., а для кожного випускника, як завдаток до дальшого навчання – по 50 дол. Теплими оплесками присутні виявили подяку за підтримку українського шкільництва.

Нетерпляче чекали учні наступної події – роздання свідоцтв. Дуже хотілося мати в руках документ про закінчення навчання. При асисті опікунів кляс свідоцтва вручала директор школи Н. Хойнацька.

Потім чотири ґрадуанти – Роман Ковтун, Марко Лібер, Адріяна Орлянд та Ірина Хопта передали чотирьом дев'ятиклясникам – Марті Баран, Анні Вареницї, Володимирові Ільчишинові та Денисові Пілецькому засвічені свічечки, які символізували чотири вартості: громадську працю, характерність, провідництво та знання.

Від Батьківського комітету звернулася до присутніх Христина Гайда. Вона високо оцінила працю учителів, які збагатили в учнів знання рідної мови і культури, утвердили їхнє усвідомлення свого походження. Останнє, прощальне слово від випускників виголосила Ганна Мендюк, яка подякувала всім, хто зробив багато корисного протягом їхнього навчання, особливо батькам і учителям.

Після офіційної частини відбулося прийняття, яке попередила молитва, що її провів о. Я. Мендюк. Під час гостини було показано на екрані світлини ґрадуантів у різні періоди їхнього життя, починаючи з дитинства до сьогоднішнього дня.

Вечір закінчився товариською забавою з танцями. До танців грав відомий гурт „Карпатські зорі", в репертуарі якого звучали сучасні українські пісні.

Лука Костелина

75-ий Відділ СУА допомагає Українському музеєві в Ню-Йорку

Зліва: Анна Козюпа, голова стипендійної акції 75-го Відділу; Божена Полянська – голова 75-го Відділу СУА; Любов Волинець – куратор колекції народного мистецтва Українського музею; Ольга Гнатейко – голова управи Українського музею; Ольга Луків – голова Округи Ню-Джерзі СУА та голова комітету, який організував бенефіс на музей, Марія Шуст – директор Українського музею, Наталія Ґринюк – заступник голови 75-го Відділу СУА.

ВИПАНІ, Н. Дж. – 29 квітня 75-ий Відділ Союзу Українок Америки з Ню-Джерзі влаштував імпрезу „Мистецтво по полудні" в Українсько-Американському культурному центрі. Захід дав нагоду українським мистцям образотворчого мистецтва і скульптури зустрітися з численною публікою, показати і продати свої твори.

Рівночасно для гостей це була нагода познайомитися з 14 сучасними художниками, підтримати їхню працю, провести час серед знайомих, за розвагою тихого авкціону, перекускою. А ціль заходу – бенефіс на Український музей в Ню-Йорку.

Згодом, в неділю, 20 травня, Ольга Луків, голова Округи СУА в Ню-Джерзі, яка також була головною організаторкою виставки „Мистецтво по полудні", Божена Полянська, голова 75-го Відділу СУА, Наталія Ґринюк – заступник голови Відділу, і Анна Козюпа, яка відповідає за стипендійну акцію Відділу, відвідали Український музей в Ню-Йорку.

Від імені 75-го Відділу СУА вони передали голові управи УМ Ользі Гнатейко та директорові УМ Марії Шуст чек-переказ на 3 тис. дол. зі щирими побажаннями дальшого росту і успіхів.

Висловлюючи вдячність за щедрий дар, О. Гнатейко також подякувала всім членам 75-го Відділу СУА за їхній великодушний вклад часу і праці в організування виставки-бенефісу для Українського музею. Саме така жертвенність уможливлює Українському музеєві не тільки існувати, але втримувати високий рівень своєї діяльности.

Катря Червоняк

Виправлення помилки

У реклямі книжки Б.Чайківського „Шахівниця мого життя", „Свобода", ч. #23 з дня 8 червня 2007 р.

повинно бути

С. ГЕРИЛІВ, журналіст.

Доброчинний концерт „Збудуймо храм любови"

ДІТРОЙТ, Мишиґен. – 27 травня в Українському культурному центрі відбувся концерт Народного артиста України Павла Дворського та Заслуженої артистки України Лілії Остапенко. У цей день в Дітройті розпочалася програма благодійних концертів „Збудуймо храм любови", організована Всеамериканською громадською організацією „Нова американська хвиля" у співпраці з місцевими українськими організаціями.

Голова комітету цієї організації Мирослава Роздольська, редактор газети Стемфордської української єпархії „Сівач", дістала підтримку у справі організації благодійного концерту від „Нової хвилі" на чолі з Оленою Паливодою, а також від Деканату католицьких церков у Дітройті та Українського культурного центру.

Збірка з цього концерту стане внеском у побудову Патріяршого собору Воскресіння Христового у Києві. Громада Дітройту вже вислала на цю будову протягом чотирьох років понад 250 тис. дол.

Зранку гості громади П. Дворський та Л. Остапенко, разом з парафіянами церкви Непорочного Зачаття взяли участь у Літургії.

Чудові пісні на концерті у виконанні П. Дворського, його ліричний голос і сонцесяйна усмішка заохотили глядачів підспівувати пісні „Червона Рута", „Смерекова хата", „Писанка", а коли гуртом заспівали пісню „Стожари", яку колись виконував Назарій Яремчук, всі встали. П. Дворський подякував присутнім за пам'ять про його доброго друга, з яким він працював в одному пісенному колективі кілька років.

Серед пісень П. Дворського була й та, що він написав і видав в однойменній збірці його пісень у 1994 році, – „Будуймо храм". Збірка вийшла на вісім років раніше, ніж почав будуватися Патріярший Храм у Києві.

Поміж піснями П. Дворського звучали мелодії у виконанні Л. Остапенко – ліричні і жартівливі, патріотичні і побутові, а кілька пісень вона виконала в дуеті з П. Дворським. Л. Остапенко, як і П. Дворський, написала музику до багатьох своїх пісень.

Вела програму М. Роздольська. Вона розповіла про заплановані на червень доброчинні концерти у США, до участі в яких запрошені наші улюблені виконавці Л. Остапенко та П. Дворський.

При вході до залі О. Паливода та Світлана Роговик пропонували глядачам CD та магнітофонні плівки з записами пісень обох виконавців, поетичну збірку пісень з нотами композитора П. Дворського „Будуймо храм", DVD „Острів України в Америці", телевізійну програму, зроблену і проведену в Стемфорді Мирославою Роздольською, а також її збірку „Україна в серці моїм", розповідь про Школу українознавства у Стемфорді та про активність нової української еміґрації в Америці.

Ніна Василькевич

Зліва: Лілія Остапенко, Павло Дворський та Мирослава Роздольська на сцені Українського культурного центру в Дітройті 27 травня.

Золоте „50"

Золото... Найцінніший, найблагородніший метал землі, а ще найвишуканіший показник високих проявів, досягнень у людському житті. І коли хтось скаже: „Золоті руки" – це найбільша похвала для спеціяліста, і коли хтось скаже: „Золоті руки" – це ознака зрілості, збалансованости і мудрості. Саме ці поняття об'єднались у найбільший скарб, яким обдаровувало нас життя – це наші батьки.

Сьогодні ми вшановуємо „Золотий Ювілей"

МИКОЛИ і ТАМАРИ ЦІСЕЛЬСЬКИХ

15 червня 1957 р. з'єднали вони свої молоді серця, щоб пройти разом через довге повноцінне і щасливе життя.

Батько народився 26 січня 1929 р. на Тернопільщині. Закінчив Бережанську гімназію, а в 1951 році – Львівський Медичний Університет. Перші 15 років працював у Дрогобичі, а з 1964 року – у Львові, де завідував відділом урології в 5-ій клінічній лікарні, а також виконував обов'язки головного уролога Львова. 46 років відданої чесної праці хірурга-уролога увінчалися великою пошаною з боку громадськости міста.

Мама народилася 8 листопада 1935 р. у Львові. Закінчила Львівський Медичний Університет у 1957 році (відділ фармації). 10 років працювала у Дрогобичі, 20 – у Львові, в одній із центральних аптек.

Батьки брали активну участь у культурному житті міста, розвиваючи свої художні та музичні здібності.

Маючи глибокий баритоновий голос батько співав у операх на професійних сценах, деклямував поеми Франка та Шевченка. Наділений талантом мистця створив цілу галерею олійних пейзажів. Мама здобувала нагороди у конкурсах на кращий дизайн ручно виготовлених декорацій, грала на фортепіяні, писала вірші. Разом виховували двоє дітей, а потім онуків, віддаючи їм свої серця і усі таланти.

Зараз наші любі батьки – на заслуженому відпочинку у Гантері (штат Ню-Йорк) серед зелені мальовничих гір, що так нагадують рідні Карпати, серед української громади, де усі розмовляють рідною мовою. Батько продовжує малювати чудові краєвиди, деклямує вірші в час святкових концертів, разом з мамою очолюють церковний хор. А відтак допомагають нам і усім, хто приходить у їх життя. Вони з нами – і це головне.

Сьогодні їх „Золотий час", і той самий вишиваний рушник цвіте сьогодні золотим шиттям під їх ногами і сонячне „шампанське" іскриться у келихах усіх, хто бажає їм щастя!

Лицарями Світла, Радості, Добра та Любові ступайте гордо, наші милі, у новий свій день,
сповнений Божого Благословення на щастя-здоров'я, духовно-творчі злети,
на Многії-Благії Літа, на славу двох століть і двох світів!

Люблячі дочка Оксана з чоловіком Ігорем, внучка Квітослава, внук Адріян,
син Олег з дружиною Оксаною та внучки Софійка і Адріяночка.

Свято Героїв: „Фортеця нескореного духу"

Доповідач Федір Коник.

Учасники свята та члени „Помаранчевої хвилі".

ЧИКАҐО. – 3 червня з ініціятиви Української громадської організації „Помаранчева хвиля" українська громада урочисто відзначила Свято Героїв України.

На святі з вітальним словом виступив Генеральний консул України в Чикаґо Василь Корзаченко. Головним доповідачем Свята був журналіст з Канади Федір Коник, який змістовно і з великим патріотизмом охарактеризував героїзм української нації, пов’язавши його із теперішнім часом.

„Фортеця нескореного духу" – це патріотичне театралізоване дійство вперше в українському Чикаґо провела нова хвиля еміґрації під професійним керівництвом мисткині Леоніди Митничук. Виконавці вистави через художнє слово, музику, поезію, пісню майстерно відтворили на сцені образи героїв, передали біль і страждання української нації у виборюванні своєї волі. Зі сцени до глядачів промовляла зболіла українська душа неньки-України, синів якої мордували, нищили кати, але вони не корились ворогові і віддавали найдорожче в світі – своє молоде життя – заради рідної Батьківщини.

Поєднуючи виступи читців і театралізовану виставу із супроводом струнного квартету під керівництвом відомої скрипачки Дарії Городиської, режисер Л. Митничук відтворила на сцені дійство, яке поєднало артистів і глядачів. Кожен в залі відчув себе учасником свята, кожне слово зі сцени зустрічало відгук в серці глядача.

Художня програма підсилювалась чудовим виступом молодіжного ансамблю „Пролісок" з Торонто. Молоді виконавці під професійним керівництвом Олесі Коник полонили глядачів чарівними голосами. Запам’яталися слова керівника ансамблю О. Коник: „Бачачи сльози на очах дівчат з ансамблю під час театралізованого дійства, я зрозуміла, наскільки сильно змогли виконавці свята відтворити на сцені образи Героїв і донести до людей їх велику любов до України. На таких патріотичних заходах виховується наша молодь. Ми горді, що змогли виступити на Святі Героїв".

На сцені виступали С. Ватащук, В. Івасюк, Я. Купчак, А. Лукач, О. Музика, Є. Семенців, Г. Угрина, Н. Ярова.

Цього року у святі брала участь молодь: І. Журавель, Ю. Комар, Н. Кочут, С. Михайлюк, Л. Угрина. А молоді таланти з Чикаґо Юрій Сорока, Любомир Федюк, Настуся Лотоцька заслужили на найвищі похвали.

Дарія Василик,
секретар „Помаранчевої хвилі"

Заплянowано видати п’ятий Західньоканадський збірник НТШ

ЕДМОНТОН, Канада. – Едмонтонський відділ Наукового товариства ім. Шевченка на своїх загальних зборах 18 травня у Пластовому домі заплянував видати ще один, тобто вже п’ятий, західньоканадський збірник. Було визначено редакційну колеґію, до якої, крім голови, зголосилися Валерій Полковський – редактор, Ярс Балан і Микола Сорока. Більшість фондів на друк збірника вже є. Четвертий збірник вийшов 2000 року, а є ще безліч матеріялів, які конечно треба записати. Неписаної історії не існує, а українська спільнота в західній Канаді живе досить інтенсивним та цікавим життям, яке варто зареєструвати для майбутніх поколінь.

Перший збірник вийшов в 1973 році і мав вісім статтей (крім бібліографій) вісім авторів, другий – в 1975 році і мав 25 статтей (крім бібліографій) 19 авторів, третій – в 1998 році і мав 29 статтей 22 авторів, а четвертий, найбільший – в в 2000 році і мав 39 статтей 34 авторів. Щоб написати до збірника, не конечно належати до НТШ. Ласкаво просимо зголошуватися (469-1860), по змозі якнайскорше, щоб до кінця року їх зредаґувати, а на початок 2008 року дати до друку. Редакційна колеґія надіється, що в збірнику візьмуть участь не тільки колишні автори, але й нові, зокрема з України.

Загальними зборами керували: Михайло Саварин – як голова, і Валерій Полковський – як секретар. Управу після звітів, знову на два роки, перевибрали в тому самому складі, що була в минулій каденції, а саме: Петро Саварин – голова, Сергій Ціпко – заступник, М. Саварин – секретар та Іван-Павло Химка – скарбник. Проєкт С. Ціпка заснувати при КІУС ’відділ студій української діяспори в світі’ увінчується успіхами: д-ри Петро і Доріс Кул пожертвували на ту ціль перших 100,000 дол., і є надія, що й провінційний уряд щось дасть.

20 березня відділ мав громадську зустріч з ректором Національного університету „Острозька академія" проф. Ігорем Пасічником і керівником відділу міжнародного співробітництва Едуардом Балашовим, а члени відділу, як правило, беруть участь у семінарах КІУС.

Петро Саварин

Члени Едмонтонського відділу Наукового товариства ім. Шевченка на своїх загальних зборах.

„Мазепа-фест" – в інтернеті

У Полтаві створено інтернет-сторінку фестивалю „Мазепа-фест": http://mazepa-fest.org.ua.

Це – подарунок від полтавської інтернет-крамниці комп’ютерної техніки „Торба" з нагоди п’ятиріччя фестивалю. На сторінці розміщено статті та фотографії з попередніх фестивалів.

Мартин Соловей,
директор „Торби"

УКРАЇНА І СВІТ

День Матері відзначили на Камчатці

Презентація фотоальбому Володимира Бондаренка „Україна на Камчатці".

ПЕТРОПАВЛОВСЬК-КАМЧАТСЬКИЙ, Росія. – 13 травня літературна заля обласної бібліотеки була осяйною не від весняного сонечка (погода в цей день видалась дощовою і похмурою), а від добрих усмішок на обличчях дітей і дорослих, що зібралися в Клюбі української культури ім. Івана Франка, щоб вшанувати Матір. Головними дійовими особами та ведучими цієї зустрічі були діти української недільної кляси.

Усі були зворушені, коли Андрій Вишньов став на коліна перед своєю мамою Валентиною зі словами: „Дякую, Мамцю, за те, що сварили, Щоби по-людськи на світі жили. Дякую, Мамцю, що в світ народили. Дякую, Мамцю, за цілий наш рід!" Через кілька днів для Андрія пролунав останній дзвінок і він уже визначився з майбутньою професією, яку хотів би здобути в Україні.

Молодший братік Андрія – Антон тільки цього року закінчив першу клясу. Маленьке світлолове дівча – Софійка Улозовська, котрій незабаром виповниться п'ять років, часто бере участь у літературно-музичних вечорах клюбу. Змалку кохається у рідному слові і Полінка Данилів. Восени цього року вона піде в першу клясу, але вже гарно читає вірші про маму.

Читали свої власні вірші Лідія Плюшко та Світлана Макова, а вірші Антоніни Листопад і Юрія Шкрумеляка – Надія Сивашенко, Антоніна Ходосова, В. Вишньова.

У виконанні ансамблю „Ласкаво просимо" (Лідія Перевалова, Наталя Березій, Наталя Діденко, Світлана Кривуца) прозвучали „Пісня про рушник", „Чорнобривці", „Одна калина". „Батьківську пісню" заспівала керівник цього колективу Л. Перевалова, „Мамину вишню" – солістки ансамблю С. Кривуца та Н. Діденко. Для Н. Діденко джерела творчого надхнення – донька Настя та син Дениско. Настя навчається у музичній школі, грає на фортепіяні.

На святі відбулася презентація диску „Україна на Камчатці" фотографа Володимира Бондаренка. Цей фотоальбом-альманах – своєрідний місточок між далекою Україною і суворою Камчаткою.

Світлана Кривуца

В пам'ять страчених українців

КРИВИЙ РІГ, Дніпропетровська обл. – 27 травня в Народному домі відбувся вечір вшанування криворізьких підпільників ОУН, які були розстріляні 65 років тому. Організаторка вечора – голова місцевої організації КУНу Валентина Кривда виступила з доповіддю. Промовляли лавреат Національної нагороди ім. Тараса Шевченка Григорій Гусейнов, доктор технічних наук Ігор Шелевицький з Криворізького економічного інституту, краєзнавець і літератор, керівник підприємства „Видавничий" Володимир Стецюк та інші.

Присутні дізналися про діяльність українських підпільників в Криворіжжі під час окупації його німцями. Вони у боротьбі як з комуністами, так і з гітлерівцями послідовно відстоювали ідею створення Української держави. Хвилиною мовчання присутні вшанували пам'ять розстріляних криворізьких підпільників ОУН Сергія Шерстюка, Ганни Максимець і Михайла Пронченка.

Криворізьке міське об'єднання „Просвіта" звертається до української діяспори з проханням допомогти у накопиченні матеріялів з української історії Криворіжжя і Січеславщини. Наша адреса: проспект Карла Маркса, буд. 30, бюро 44, Кривий Ріг, 50099 Ukraine. Електронна пошта: Prosvita_kmo@ukr.net.

Сергій Зінченко

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК

Подумайте про завтра - сьогодні!

Відкрийте пенсійний рахунок - IPA

5.23% APY*

Завжди конфіденційна, ввічлива та професійна обслуга.

Пенсійні рахунки є забезпечені до 250,000 тис. долярів Державною Адміністрацією Кредитових Спілок - NCUA.

ГОЛОВНЕ БЮРО: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 TEL: 212-473-7310 FAX: 212-473-3251

Вигідно розташовані філії:

Філія в КЕРГОНКСОНІ: 6325 Route 209 Kerhonkson, NY12446 Tel: 845-626-2938 Fax: 845 626-8636

Філія в ЮНІОНДЕЙЛ: 226 Uniondale Ave, Uniondale NY 11553 Tel: 516 565-2393 Fax: 516 565-2097

Філія в АСТОРІЇ: 32-01 31ST Ave Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506 Fax: 718 626-0458

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА: info@selfrelianceny.org

ІНТЕРНЕТ: www.selfrelianceny.org

Поза Нью Йорком дзвоніть безкоштовно: 1-888-SELFREL

Your savings federally insured to at least $100,000 and backed by the full faith and credit of the United States government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

*APY– Відсотковий заробіток у річному відношенні. Рати змінюються без попереджень.

Українка урядує в Ізраїлі

Ізраїльське містечко Маалот-Таршиха заснували у 1957 році євреї з Мароко та Румунії. Живуть тут 22 тис. осіб, з яких 5 тис. – араби. Власне вони заселяють Таршиху, це поселення кілька років тому приєдналося до муніципалітету Маалота. Решта – люди з України, Білорусі, Молдови, Росії, інших країн. Місто потопає в зелені та квітах, тихе, спокійне. Про нього мені розповіла українка Олена Пастель:

– Десять років тому ми приїхали сюди ще без дітей, це вже тут народили двох синів. Коли я побачила цю красу, то сказала, що звідси не піду.

О. Пастель народилася в Очакові, разом з батьком-військовим побувала в різних куточках СРСР, жила в Німеччині, а до Ізраїлю приїхала з Евпаторії. Можливо, саме тому їй так подобається Верхня Галілея, подібна до Криму. Тепер вона щось на зразок голови району – координатор одного з найбільших районів міста.

– Як вам, українці, це вдалося?

– Мені говорили, що з цим будуть труднощі, але це не так. Жодного разу я не чула дорікань щодо моєї національности, і зрозуміла, що в Маалоті людей оцінюють за їх здібностями. П'ять років я була робітницею на заводі, виготовляла деталі для електронної промисловості. Стала бригадиром 20 дівчат. Потім пригадала, що маю освіту учительки початкових кляс і пішла працювати в дитячий садочок. Коли мерія оголосила конкурс на заміщення посад координаторів району міста, подала документи, пройшла співбесіду і ось...

– Чи є ще українці в Маалоті?

– В нашій мерії 60 відс. населення – вихідці з України, Білорусі. Це люди, яким не байдуже місто, умови, в яких вони живуть. Мені праця в муніципалітеті дала дуже багато, я іншими очима подивилася на потреби жителів і зрозуміла, що можна багато чого змінити і допомогти. Наприклад, мій кабінет знаходиться поряд з поштовим відділенням, де говорять лише на івриті. Люди похилого віку, на жаль, не володіють цією мовою. Для них написати адресу, навіть купити листівку чи марку – проблема. Я повісила об'яву, що вони завжди можуть звернутися до мене. І люди стали приходити... Я познайомилася з цікавими людьми, дізналася, що в місті є клюби, бібліотеки, музичні заклади, проводяться міжнародні фестивалі скульптур, які можна бачити в парках міста. Зараз ми закінчуємо проєкт парку для вигулювання собак. Там не буде табличок „Вхід з собаками забороненений!"

– Як ви пережили другу ліванську війну?

– Дітей ми відіслали до центру Ізраїлю, а самі з чоловіком залишилися. Як я могла залишити 15 бомбосховищ, в яких впродовж місяця жили люди. Ми їм носили воду, їжу, повідомляли новини. Намагалися розвеселити...

– Чи є українські звичаї у вашій хаті?

– Люблю і святкую Великдень, слухаю і співаю сама українських пісень. Нелегко дотримуватися українських звичаїв, коли навколо – інші традиції, інша мова, інші свята. Але в мені живе багато українського...

З О. Пастель ми познайомилися на святі України, яке відбулося в Маалоті у травні. На концерті української музики, пісні і танцю, що завершував День України, були радник Посольства України в державі Ізраїль Анатолій Маринець, перший секретар посольства Андрій Богданов, радник з консульських питань Віталій Паньковський, голова Всеізраїльського об'єднання вихідців з України Давид Левін. Коли я побачила О. Пастель – високу, струнку, усміхнену, в українському одязі, з паляницею на вишиваному рушникові, що низько вклонилась присутнім, то видалося, що я – в Україні. У вітальному слові посадник міста Шломо Бухбут, уродженець Мароко, сказав, що вихідці з України принесли свій колір в життя ізраїльського міста – колір світла і спокою, на що радник слушно зауважив, що тільки такі гарні українки могли вибрати місцем проживання Маалот – перлину Святої землі. І вони обоє мали рацію: красиве завжди поєднується з красивим.

Світлана Глаз

Олена Пастель (в українському строї) серед гостей українського свята.

У Києві відзначили Свято героїв

КИЇВ. – 23 травня представники Київської міської організації Об'єднання українських націоналістів (державників), на чолі з головою Центрального проводу ОУН(д) Павлом Дорожинським провели віче біля пам'ятної дошки Олегові Ольжичеві. У ньому взяв участь член Ради ОУН(д), представник Великобританії Степан Євич. П. Дорожинський розповів, що традиція відзначення Свята героїв налічує майже 70 років. Започатковані українськими патріотичними силами на чолі з ОУН продовж довгих десятків років, ці відзначення мали відродити героїчний дух минулих поколінь, приклади самопосвяти козацької доби, Січових Стрільців і бійців Армії УНР. Тепер традицію перенесено в Україну.

Учасники віча поклали квіти до пам'ятного каменя на місці майбутнього пам'ятника Голові Директорії УНР, Головному отаманові військ УНР Симонові Петлюрі. Із словом про цього визначного політичного діяча виступив член Центрального ороводу ОУН(д), проф. Олег Ціборовський.

Прес-служба ОУН(д)

LVIV EXPRESS
PARCEL SERVICES

1111 East Elizabeth Ave.
Linden, New Jersey 07036
(908) 925-0717

PACKAGES TO UKRAINE

BELORUSSIA • RUSSIA • POLAND • ESTONIA • LATVIA • LITHUANIA • SLOVAKIA

МОРЕМ мінімум 10 фунтів
ЛІТАКОМ 2-3 тижні мін. 10 фунтів
ДОЛЯРИ Пересилка і доставка
ЕЛЕКТРОНІКА 220 V

15 років в бізнесі чесної і добросовісної праці.
Відправляємо і полагоджуємо митні справи.
У зв'язку з розширенням компанія пошукує аґентів до співпраці.
Доставляємо пачки до України, Білорусі, Росії, Польщі, Естонії, Литви, Латвії, Словакії.
Підбираємо пачки з дому безкоштовно.
Пересилка пачок через UPS для клієнтів з інших штатів.
Call Tall Free 1-800-965-7262

Український Золотий Хрест UKRAINIAN GOLD CROSS
1931 2001

ГОЛОВНА УПРАВА УКРАЇНСЬКОГО ЗОЛОТОГО ХРЕСТА
повідомляє, що

тритижневі виховно-відпочинкові табори УЗХ 2007 року
на оселі ім. Олега Ольжича в Лігайтоні, Па.
починаються в неділю, 8 липня 2007 р.
для дітей і молоді у віці від 7 до 14 року життя.
Тижнева оплата 225 дол., реєстраційна оплата 25 дол. (одноразово).
Зголошення на тел.: (610) 623-2309 – Володимира Кавка
Ню-Йорк і околиця (718) 366-1629 – Дарія Слободян.
Всі діти мусять перейти лікарську перевірку перед приїздом на табори.
Листи адресувати на:
Wolodymyra Kawka, 2415 Devon Ln., Drexel Hill, PA 19026.

Наклеп ...

(Закінчення зі стор. 9)

видання, що відображають сучасні, іноді діаметрально протилежні підходи до проблем, так і книги минулих років, у тому числі й радянського періоду. Згаданий російський закон, до речі, не допускає державної або іншої цензури, що обмежує право користувачів бібліотек на вільний доступ до бібліотечних фондів.

В минулому складні, неоднозначні, а часом і трагічні події в історії України взагалі замовчувалися або висвітлювалися тенденційно. Зрозумілий інтерес читачів, українців і росіян, людей інших національностей до цих проблем. Бібліотека української літератури протягом майже 20 років намагається якоюсь мірою заповнити інформаційний вакуум, що утворився в Росії після розпаду колишнього СРСР. Це єдина в Росії спеціялізована державна установа культури, покликана задовольняти інформаційні, освітні, культурні потреби українців, що мешкають тут. При цьому ніякі політичні акції в бібліотеці взагалі не проводяться.

У листі мене називають „непримиренним ворогом Росії" з „відверто антиросійськими поглядами". У бібліотеці я завідую відділом російської україніки. Україністика – це система наукових досліджень про Україну, її культуру, історію, українську мову. А російська україніка – зібрання документів, тобто книг, брошур, періодичних видань та інших матеріялів, що стосуються збереження та розвитку української культури в Росії, діяльности національно-культурних громадських об'єднань.

Ніхто мене в Брянську не затримував і звинувачень у порушенні правил ввезення товарів у Російську Федерацію не пред'являв. У мене було сім книг клясика української літератури Олеся Гончара, подарованих бібліотеці вдовою письменника. Митники ретельно їх оглянули й не взяли, хоча вилучили для експертизи відеодиски із записами російських і українських фільмів та культурологічних програм, флеш-карти з електронним каталогом і базами даних бібліотеки, що належать особисто мені. Перебувають вони у філії експертної служби митниці в Брянську. Дочекаємося результатів її праці – чи визнають „антиросійськими" кінокомедію „Карнавальна ніч" з українськими написами або документальні фільми телеканалу „Глас" про релігійних діячів – подивимося (хоча, звичайно, описаний випадок на кордоні був явною провокацією – довелося перервати поїздку на 5 годин).

Інші книги, що згадуються у зверненні, це „Організація українських націоналістів і УПА" – наукове видання академічного видавництва „Наукова думка" та Інституту історії України НАН України, „Полтавська Петлюріяна» – збірники матеріялів наукових конференцій, підготовлені працівниками архівів і музеїв Полтави, „Українська жінка у визвольній боротьбі 1940-1950-их років" – розповідь про нелегку долю репресованих жінок, що боролись за волю України. У цілому появу звернення можна розглядати як акцію, спрямовану на створення нестерпних умов для роботи Бібліотеки української літератури в Москві, з великим трудом відтвореної завдяки зусиллям українських громадських організацій та російських ентузіястів книги.

Юрій Кононенко,
перший заступник голови
Об'єднання українців Росії

У Харкові...

(Закінчення зі стор. 9)

Харківського Національного університету ім. Василя Каразіна, котрий написав до збірника передмову. З нас трьох шановному професорові дісталося найбільше. І. Шеховцов разом зі своїм оточенням влаштував справжнє цькування вченого.

Наприкінці минулого року, нібито з дозволу міської влади Харкова, під вікнами Національного університету було виставлено пікет, учасники якого дозволяли собі брутальні висловлювання, що принижували честь і гідність відомого українського історика. Була поширена листівка (судячи з вихідних даних, надрукували її тиражем 1,500 примірників на копіювальній техніці обкому КПУ). Частина пікетувальників увірвалася до приміщення університету і почали гатити кулаками і ногами у двері кабінету вченого. Група молодиків переслідувала В. Калініченка ще й на вулиці.

Вінцем психологічної атаки стало депутатське звернення до ректора університету Віля Бакірова. Його автор – депутат Харківської обласної ради П. Тищенко вимагав від ректора вплинути на підлеглого за те, що він насміявся робити „докори на адресу Сталіна і радянської влади за організацію Голодомору. Познайомившись з публікаціями газети комуністів Харківщини „Красноє знамя", я добре зрозуміла, з ким маю справу, адже І. Шеховцов вважає себе ледве не головним захисником Сталіна. На сторінках згаданої газети він пишається тим, що у 2004 році видав цілий чотиритомник на захист радянського тирана.

Не знаю, яким вітром занесло „товариша" І. Шеховцова на нашу благодатну землю, але із згаданої заяви до правоохоронних органів випливає, що мешкає він в Україні майже стільки, скільки відділяє нас від Голодомору, – 76 років. Виходить, що мав змогу спостерігати трагедію власними очима. Чому ж тоді лукавить? Можливо, тому що, виправдовуючи Сталіна та його оточення, намагається виправдати себе самого?

Доки І. Шеховцов складав свої заяви, фракція комуністів у Харківській обласній раді також не сиділа, склавши руки. Наприкінці минулого року вона домоглася внесення до порядку денного чергової сесії офіційної заяви із спробою ревізії щойно прийнятого Верховною Радою і підписаного Президентом Закону України „Про Голодомор 1932-33 років в Україні". І хоча небачена затія безславно провалилася – більшість депутатів заяви не підтримали, але залишився прецедент публічного зневажання народної пам'яті.

У „русского человека" (так себе називає І. Шеховцов у заяві до Генерального прокурора України) та його харківських соратників – свій погляд на життя. Особливо обурили їх ті сторінки із книги „Столиця відчаю", на яких свідки Голодомору згадують факти переселення на спустошені штучним мором території Харківщини людей із Росії. В цьому вони побачили спробу посварити росіян з українцями, посіяти між ними ворожнечу. Яке лицемірство!

Підтасовуючи факти, І. Шеховцов і його однодумці переслідують єдину мету – розбурхати російськомовне населення і, як наслідок, спровокувати розпалювання тієї саме міжнаціональної ворожнечі, проти якої нібито виступають.

Тамара Поліщук,
упорядник збірника

І темна ...

(Закінчення зі стор. 20)

Університет дасть кадри, і місто буде багатіти, тому, починаючи з 2008 року, міська рада вирішила виділити гроші у міський бюджет на розвиток університету.

Серед студентів і викладчів УКУ є люди з різних країн світу. Входячи в будинок Філософсько-богословського факультету, ми зустріли студента з Німеччини, який трохи знав англійську мову. І все ж головним донором унікального Українського Католицького університету є Українська освітня фундація в Чикаґо – себто наша діяспора. Але ж і ректор цієї вищої школи – наш хлопець з Сиракюз, з гарвардським докторатом – о. Б. Ґудзяк. У грамоті, яка визнала його лавреатом Фундації Антоновичів, також написано, що він „повсякденно ділами маніфестує живучість шляхетного гасла 'Бог і Україна' ".

Ректорат і студенти Українського Католицького університету не замикаються в келіях і бібліотечних проходах. Їх видно на вулицях і площах Львова і Києва під час політичних акцій. Політична криза квітня-травня щоденно обговорювалась в УКУ, навіть за умов спокійної оази, якою він зовні видавався.

Як і мільйони інших українців, „громадяни" УКУ сиділи біля телевізорів і слухали новини Бі-Бі-Сі на мобільних телефонах і політично гартувались під час констуційної кризи 2007 року.

SURVIVOR

НА ПРОДАЖ КНИЖКА
англійською мовою

„SURVIOR"

автор – ЮРІЙ ПАСТЕРНАК

Спогади Юрія Пастернака, колишнього в'язня жорстоких концентраційних таборів Auschwitz, Bruttig, Dora, Ellrich and Bergen-Beslen

Книжку можна замовити поштою:

Chrystyna Panycia,15 West Drive, Lincoln Park, NJ 07035
Тел.: (917) 617-4880
E-mail: cpanycia@optonline.net

Ціна книжки 20.00 дол. з пересилкою

Щоб розмістити рекляму у „Свободі" телефонуйте на

973-292-9800, дод. 3040

2200 Route 10 West, Suite 104
Parsippany, NJ 07054
(973)538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA
International Trade, LTD
e-mail:roxolanaltd@roxolana.com
web:www.roxolana.com

ПАКУНКИ ДО УКРАЇНИ:

МОРЕМ • АВІА
Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973)538-3888
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталогу.
- Медикаменти на замовлення до України.

* *Додаткова оплата за доставу*
Існують певні обмеження.

Roxolana Travel

- У нас можна замовити авіаквитки будь-яких авіакомпаній до більшості европейських країн.
- Візові послуги в Україну (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

Roxolana Money Service

В Україну: **ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ**

$100 - $8	$500 - $25	$900 - $45
$200 - $14	$600 - $30	$1000 - $50
$300 - $18	$700 - $35	$1500 - $75
$400 - $20	$800 - $40	$2000 - $100

Маємо ліцензію на пересилку долярів.
Також пересилаємо в інші країни.
• ***Достава $10 за кожне замовлення***

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний" з каталогу
вміст пакунку: борошно – 20 ф., гречка – 10 ф., олія – 1 ґалон, тушонка – 3 ф., салямі – 3 ф., родзинки – 3 ф., дріжджі – 1 ф., кава в зернах – 2 ф., шоколад – 2 плитки.
Ціна $ 99 за 51 ф.

Додаткова оплата за доставу – $10 – Західня Україна; $15 – Східня Україна

Тел.: (973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ЧИТАЧІ ПРО КНИГИ

Курт Левін – про Митрополита Андрея

Микола Галів

Заходами Фундації „Zeszytow Literackich" у Варшаві 2006 року вийшли польською мовою спогади Курта І. Левіна під назвою: „Przezylem" („Я пережив") – Saga Swietego Jura spisana w roku 1946. Це розповідь про траґічну долю євреїв (в тексті вжито польської форми: жиди) під час гітлерівської окупації західніх земель України, а також про ролю Митрополита Андрея Шептицького у врятуванні євреїв від смерти. Автор, Курт Левін, якраз належить до врятованих за допомогою Митрополита Андрея.

У травні 2006 року К. Левін був учасником презентації своїх спогадів у Варшаві. Після його повернення до США ми зустрілися, й автор цікаво розповів мені про своє перебування у Польщі, про презентацію, на якій були присутні Посол Ізраїля, а також колишній міністер закордонних справ Польщі Адам Данієль Ротфельд, котрий, до речі, також був врятований Митрополитом Андреєм. Спогади Д. Ротфельда друкувалися у польському журналі „Polityka" (ч. 7, 2005 рік) під назвою: „Tyle pamientam" („Стільки пам'ятаю"). При цій нагоді К. Левін та А. Ротфельд сказали Послові Ізраїлю, що офіційний Єрусалим донині, поруч різних спроб, не спромігся висловити вдячність Митрополитові Андреєві Шептицькому.

Спогади К. Левіна починаються від дитячих років, і їх не можна читати без зворушення. У ранньому віці втрачає рідну маму, бо вона розлучилася з батьком і виїхала до Італії. Хлопчик залишається з батьком, який одружується вдруге. Дитині тяжко без матері, та, на щастя, мачуха зуміла прихилити Курта своєю добротою і щирістю. З роками хлопець все більше розуміє погляди і переконання свого батька, д-ра Єхельскеля Левіна, який був рабином Львова і походив з давньої родини рабинів.

Рабін Є. Левін познайомився з Митрополитом Шептицьким напередодні 70-ліття від дня народження Владики Андрея. Польське духовенство цю подію зіґнорувало, а рабин Є. Левін, на знак протесту проти такої брутальности польської влади, відвідав Митрополита Андрея, привітав його і на прохання Владики розповів про духовні скарби єврейської культури.

Якраз тоді у Львові наближалася єврейська трагедія: наступного дня гітлерівські війська увійшли до міста, почались антиєврейські погроми. Побачивши, яких небезпечних форм набувають серед української маси протиєврейські настрої, рабин Є. Левін прийшов до висновку, що Митрополит Андрей – це та єдина у Львові особистість, котра може мати вплив на події. Під час перебування у Митрополита рабив сказав: „Я прийшов до Вашої Ексцеленції від імені єврейської громади Львова і майже півмільйонової нашої спільноти на теренах Західньої України. Ви завжди підкреслювали свою прихильність до нас. Тому тепер, у цій хвилині страшної небезпеки, я прошу, щоб Ви, Ваша Ексцеленція виявили цю саму прихильність і вплинули на розбурхані маси, які розпочали прогром. Прошу рятунку для сотні тисяч євреїв. А милосердний Господь стократно Ексцеленцію за це винагородить".

Владика Андрей просив рабина Є. Левіна залишитись у митрополичій палаті, поки напруження у місті трохи вляжеться, але той відповів: „Моя місія закінчена. Я прийшов просити для загалу, а не для себе. Іду до моеї громади, бо там моє місце. Господь зі мною".

Коли ж рабин Є. Левін дійшов до свого дому, там його вже чекала українська поліція. Він опинився у „Бриґідках", де й загинув...

Згадуючи часи першої окупації Західньої України совєтами, К. Левін зачислив себе до „клясових ворогів" більшовицького режиму: йому, синові рабина, жилося тоді тяжко, хоч більшість євреїв за советів чулися захищеними.

Початок німецько-совєтської війни, як стверджує автор, українці і поляки прийняли з радістю. Українці сподівались, що одержать незалежну Україну, а тим часом поляки будуть бити євреїв. Останні ж передчували, що це тиша перед бурею. Чекали погромів. Два слова – „апатія і відчуження" найкраще характеризували настрої львівських євреїв у той час, – згадує К. Левін.

Лежачи на тапчані, докінчував читати „Залізну дорогу" Ґрея, коли прибігла мати і сказала, щоб він негайно сховався, бо українці витягають євреїв з домів. Скоро до кімнати ввірвались українці. Вони приводили жидів до німців. На вулиці „українська і польська публіка кождого жида вітала дикими криками...".

Зібрану групу євреїв, між ними і Курта, завезли до „Бриґідок". Там їх відповідно „вітали" ґестапівці, есесівці і звичайні німецькі вояки. Їх змусили витягати з замурованих пивниць кілька тисяч трупів, які вже розкладались. Тут же, на „Бриґідках", Курт востаннє бачив в одному кутку площі, як двоє німців, штовхаючи кольбами, вели його батька. Коли його допровадили до групи жидів, батько відмовив молитву „Віде" і сильним голосом заінтонував „Шма Ізраель". Почулись постріли... Рабин Львова Є. Левін з молитвою на устах віддав Богові свого духа.

Це був початок єврейської трагедії на теренах Західньої України. Вже на другий день К. Левін не вернувся до праці на „Бриґідки". Розповів матері про смерть батька. Автор спогадів не знаходить доброго слова для українських, як також і для єврейських поліцаїв.

Окремо К. Левін згадує 28 липня – як день смерти Симона Петлюри, якого вбив Шварцбарт (*правильна дата смерти С. Петлюри – 25 травня 1926 року.* – **М.Г.**). Українська поліція під патронатом німців улаштувала погром, під час якого загинуло до 8 тис. євреїв, зокрема цвіт єврейської інтеліґенції. (*Як неспростовно довели українські і закордонні історики,*

(Закінчення на стор. 22)

УНСОЮЗ ПІДВИЩУЄ РАТИ НА ПЕНСІЙНІ ГРАМОТИ

ПЕНСІЙНИЙ БОНУС

5 РОКІВ—***5.50%**
10 РОКІВ—***5.85%**
*На протязі 24 місяців - ґарантовані відсотки

КОРОТКОТЕРМІНОВІ ВІДСОТКИ

1 Рік—**5.00%**
2 Роки—**5.05%**
3 Роки—**5.10%**

За додатковими інформаціями звертайтеся до Головної Канцелярії УНСОЮЗУ

UNA Inc.
2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
800-253-9862, 973-292-9800, fax: 973-292-0900
www.ukrainiannationalassociation.org
E-mail: UNA@UNAMEMBER.COM

Effective May 10, 2007

Курт Левін...

(Закінчення зі стор. 21)

С. Петлюра не був організатором погромів, а навпаки – поборював їх. – **М.Г.**).

Автор докладно розповідає, як розвивались події жидівської спільноти у Львові після приходу німців, як формувалось ґетто і які воно мало завдання. До жовтня 1941 року німці вимордували 14 тис. євреїв – з 135 тис., які жили на той час у Львові. Німці накладали різні контрибуції, які ґетто мусіло виконувати, в іншому випадку це закінчувалось страшними жертвами, убивством невинних людей.

Окрему увагу автор присвятив місцевості Белзець, до якого вдень і вночі поїзди везли євреїв з різних сторін: Західньої України, Польщі, Чехословаччини, Югославії і навіть Греції. Белзець щоденно проковтував 15 тис. осіб. Димарі душогубок безперервно диміли... Євреї, довідавшись про долю тих транспортів, що прямували на Белзец, вискакували з вагонів, матері через шпарини вікон викидали своїх дітей. Ось яку „культуру" принесли німецькі "культуртреґери" на Схід Европи.

К. Левін довгий час переховувався у Львові. Коли ж там стало небезпечно, дістався до Рави Руської, але невдовзі знов повернувся до Львова. Ситуація з кожним днем ставала все гіршою. К. Левін вирішив піти на Святоюрську Гору. Зголосився у почекальні. Митрополит Андрей, як пише Курт, прийняв його побатьківськи. Розповів Владиці про ситуацію родини, сказав, що турбується, в який спосіб можна зберегти рукописи батька, попросив поради. Митрополит сказав, що чекатиме його за два дні, а за той час подумає, як найкраще все зробити. Коли Курт приніс батькові рукописи, Митрополит Андрей сказав, що має вже два місця.

На запрошення Митрополита, Курт прийшов з мамою Рахель, яку Владика Андрей тепло прийняв і запропонував залишитись у митрополичих приміщеннях. Вона подякувала за шляхетну пропозицію і сказала, що їй треба подумати.

Старший син Нусік залишився під опікою Митрополита, а щодо молодшого, Лейбика, то мати Рахель вирішила разом з ним не покидати ґетто, бо її, дружині рабина не личить відокремлюватися від своїх людей. І сталося непоправне: Лейбика, як і багатьох інших єврейських дітей, котрі перебували в ґетто, було розстріляно. Мама Рахель, після остаточної ліквідації ґетто, опинилась у Янівському таборі, де разом з 400 жінками згоріла в бараку у вересні 1943 року.

Після зустрічей з Митрополитом Курт зв'язався з о. Іваном Котовим, одиним з впливових членів митрополичої капітули (*і моїм односельчанином* – **М.Г.**), який займався врятуванням євреїв. Вони разом обговорили докладний плян втечі. Згідно з прийнятим пляном, Курт Левін стає ченцем, братом Романом Миткою, монахом студитського уставу. У книжці спогадів є відбитка його викязки зі знімкою в монашому габіті.

У студитських монастирях К. Левін переховувався до приходу більшовиків. Автор з особливою вдячністю, пошаною і посвятою згадує Слугу Божого Андрея, його брата архимандрита Клементія і співбратів студитського уставу, які знали, хто він, але ставились до нього з глибокою людяністю.

У загальному автор згадує українців і поляків, які переважно були і залишились антисемітами. Чи автор спогадів перебільшив український і польський антисемітизм?

На мою скромну думку, ні. Правда, у спогадах трапляються заяложені стереотипи про Хмельницького і Петлюру. Українці мають також подібні стереотипи: мовляв, майже в усіх наших негараздах винні євреї.

Дальша дорога К. Левіна веде підпільним шляхом УПА, до Польщі. Він – учасник польської армії. Далі – Палестина, де стає вояком у боротьбі за назалежність Ізраїлю. Згодом улаштовує своє життя в США. Закінчує студії в Колюмбійському університеті, досягає провідного становища у комерційному світі. Про це у половині 1990-их років написав працю під назвою „Подорож ілюзій", у якій присвятив чимало уваги Слузі Божому Андреєві.

До речі, під час нашої зустрічі у квітні цього року К. Левін сказав, що ця праця з'являється друком в українському перекладі в Україні. Спогади К. Левіна варті особливої уваги. У них, як і спогадах Давида Кагане, є задокументована, без прикрас, трагічна історія єврейського народу на західніх українських землях, і в цій історії українці можуть також побачити себе.

Книжки, надіслані до бібліотеки „Свободи"

Дарія Рихтицька. „Спалах іскри", поезії. Творам, уміщеним у збірці, властива глибина художнього проникнення в життя, тонкий ліризм, вишуканий стиль мистецького зображення, добірна, соковита мова. Видавництво „Відродження", Дрогобич, 2006 рік.

Д-р о. Дмитро Блажейовський. „Поважні недомагання в українському вихованні". Збірка особистих спостережень та рефлексій автора. У праці подано про деякі ділянки виховання і про необхідність для українського суспільства розвинути своє власне індивідуальне і національне виховання. Львів, 2006 рік.

Д-р о. Дмитро Блажейовський. „Три українські церковні унії". Автор хотів би, щоб з цією працею ознайомилися в Україні, бо історія українського народу нерозрільно пов'язана з історією Київського Християнства та намаганнями сусідніх народів та їхніх Церков підпорядкувати його собі. Львів, 1997 рік.

Михайло Барабаш. „Україна – це світло, а пастель – роса". Альбом репродукцій творів відомого мистця. Видавництво, „Апріорі", Львів, 2007 рік.

Українське лікарське товариство Північної Америки. „Пропам'ятна книга" з нагоди 40-ліття УЛТПА (Чикаґський період, 1975-1990 роки). Чикаґо, 1990 рік.

John D. Pilach. „Українська генеалогія" – початковий довідник. Видавництво Канадського Інституту Українських Студій, Едмонтон - Торонто, 2007 рік.

Ігор Угляр. „Шляхом Іуди" (Нащадки Кагановича або мої особисті вороги). Частина перша. Ню-Йорк - Київ, 2006 рік.

Василь Барка. „Кавказ". Драматична поема. Василь Констянтинович Очерет народився 16 липня 1908 року на Полтавщині в козацькій родині. У 1943 році мобілізований на працю до Німеччини, де тяжко працював, розвантажуючи барки. І обрав собі псевдонім – Барка. У творі „Кавказ" висвітлено два державні устрої суспільного розвитку – Російської імперії та СРСР, які в жорстокості переслідування інакомислячих щодо існуючого ладу перевершували один одного. Видавництво „Пороги", Дніпропетровськ, 2006 рік.

Перемиська бібліотека Об'єднання українців у Польщі. „Петро Грицак", спогади, листування, публіцистика. Перемишль, 2006 рік.

Редакційна колеґія. „Літопис Бойківщини". Журнал присвячений історії, культури і побутові бойківського племени. Ч. 1/73, Дрогобич, 2007 рік.

Ганна Черінь. „Аванґард". Поезії. Це вірші, написані авторкою впродовж останніх років. Тут є і пристрасна жіноча лірика, й сатира, і філософський погляд з висоти років на життя... Але найвизначальніше – це щире вболівання за долю рідної землі, за майбутнє України. Видавництво „Ярославів Вал", Київ, 2006 рік.

Повість-спомин про варягів

Володимир Васьків видав свою нову книжку „Під вістрям варязького меча" незвичайним способом – сів до комп'ютера і склав текст першого тому історичної повісти, додав численні кольорові ілюстрації, зверстав сторінки у томик і запропонував цей твір читачеві. Оскільки кожен том історичної повісти він виготовляє окремо, вартість книжки вища від ціни подібних видань, виготовлених в друкарні. Тепер автор збирає кошти на дальший наклад книжки, а зацікавлених просить зголошуватися до нього на телефон: (908) 688-5818.

Історична повість В. Васькова (на обкладинці він додав до свого прізвища колишнє прізвище свого роду, пристосоване владою до російського розуміння) повертає читача у часи, коли на береги Дніпра прийшли варяги і з їхньою участю утворилася і зміцніла Київська Русь. Щоправда, події першого тому розгортаються далеко від Киева, на півночі, біля озера Ільмень, де варяги зустрілися з словенами біля Ладоги, звідти вирушили на південь Аскольд і Дир, а за ними і Рюрик, невдоволений їхнім наміром мати окреме князівство.

У повісті цікаво представлені подробиці життя і воєн словен і варягів, які не уникали міжплемінних зв'язків, закладали спільні родини, родичалися. Словени мали спокійніший спосіб життя, уникали воєнних сутичок, займалися риболовлею, мисливством, рільництвом, а варяги не тільки торгували, а й любили збройні виправи. Тож не дивно, що словени приймали дружніх до них варягів на своїх провідників.

Викликає велику симпатію словенський князь Гостомисл, який не перечив коханню своєї доньки і варяга. Врешті від цього шлюбу виграли обидва народи.

Ім'я Гостомисла, словенського новгородського князя, який володарював там до приходу варягів, не вигадане, воно походить із новгородського літописання.

Найповніша інформація про Гостомисла містилася у Іоакимівському літописі, який нині датують XVII-XVIII ст.: „Приходили варяги через море данини заради до словен у Великий град. Слов'яни ж і русь, відмовивши, не дали їм данини. Тоді вмер словенський князь Гостомисл без спадкоємця. І почали люди самі собою володіти, але не було серед них справедливості; повстав рід на рід, були міжусобиці, воювали один на одного, самі себе більш, ніж вороги, розоряли. Це бачачи, старійшини землі, зібравши від словен, русі, чудь, кривичів і інших місць, міркували, що земля Руська хоча велика і рясна, але без князя порядку і справедливости немає; тому потрібно обрати князя, який би усім володів і керував. І погодившись, за заповітом Гостомисловим, обрали князя від варяг...".

Повість розповідає про шлюб дочки Гостомисла з варягом і саме з цього шлюбу народився внук Рюрик, якого покликали на князівство. Новгородський князь Гостомисл був останнім представником династії словенських князів, після смерти його став княжити варяг Рюрик.

Відома інформація про Гостомисла також в українській історіографії XVII ст. Вона, очевидно, була запозичена з новгородського літописання, яке було дуже популярне в литовській державі. Звідти повідомлення про те, що св. Ольга була правнучкою Гостомисла, потрапило до її життєпису в „Житіях святих" святителя Димитрія Туптала.

Але зустрічі з Ольгою та Ігорем слід чекати в наступних томах історичної повісти, над якою працює автор.

Левко Хмельковський

Цікаві вістки зі світу тварин

В Азовському морі шукають крокодила

У Маріюполі, на узбережжі Азовського моря, з цирку утік нільський крокодил, коли 31 травня артисти проводили реклямну акцію на березі моря. Власники хижака стурбовані – прісноводна рептилія не пристосована до тривалого перебування в морській воді. 1 червня місцеві жителі бачили крокодила, коли він виринав з моря.

Найкращий собака у світі

30 травня найкращим собакою у світі визнаний карликовий французький пудель родом з Японії на кличку Смеш, який став переможцем щорічного Всесвітнього кінологічного конкурсу в Мехіко, де брали участь представники 300 порід. Пудель, який належить японцеві Маморо Оямі, обійшов 5 тис. конкурентів з усього світу. Друге місце дісталося бульдогові Бракo Малфою, а третє – представникові породи ксолоітцькуінтлі (ксоло) або мексиканських голих собак. Срібний та бронзовий призери представляли на конкурсі Мексику. Переможцям конкурсу вручено чаші та пам'ятні стрічки, грошових нагород вони не отримують. Проте участь у подібних заходах корисна для власника: якщо собака виступить вдало, його потомство буде коштувати дорожче.

Слони попереджають один одного про небезпеку

Африканські слони слухають звуки землі, приймаючи від інших особин сейсмічні сигнали про небезпеку. У Кенії та Намібії фахівці записали звуки слонів про небезпеку, коли ті бачили лева, що наближався, і хотіли попередити про його присутність інших. Почувши сигнали небезпеки, слони відразу ж починали збиратися в групи, ховаючи в їх центрі своє потомство.

Підземний перехід для жаб

Для збереження життя мігруючих земноводних на автомобільній трасі Мінськ-Вітебськ у Білорусі побудували єдиний в СНД підземний перехід для жаб. Перехід являє собою п'ять труб, які прокладені під автострадою. Фахівці установили, що навесні на ділянці дороги, яка пересікає шлях міграції тварин, гине близько половини земноводних. (*„Кореспондент"*).

УСМІХНІТЬСЯ!

Олександер Ведмедовський

За удачу

У суботу закололи в кума кабана.
Як упорались – по чарці, та ще ж свіжина...
– За удачу, чи здоров'я? – господар питає.
– Будем пити за удачу, – кум відповідає.
– А чого не за здоров'я? Завше так було!
– Та кабан був теж здоровий, що – допомогло?

З часопису „Бористен",
Дніпропетровськ

Академік ...

(Закінчення зі стор. 5)

на свою територію Костянтинові Затуліну чи Володимирові Жириновському, виганяє з Криму О. Дугіна, значить, Київ теж має подібні списки.

Цей натяк спростував у своїй заяві в понеділок, 11 червня, виконуючий обов'язки голови Служби безпеки України Валентин Наливайченко: „Списків ми не маємо. Просто ми знаємо осіб, щодо яких ясно висловлювали нашу позицію – що вони порушують наше законодавство".

Втім, дугіни, затуліни і жириновські не справляють враження якихось винятків в наставленні Москви до України, бо не достойну президента недружелюбність до неї не приховує й кремлівський полковник Володимир Путін, грубо фальшуючи українські події в своєму інтерв'ю для закородних ЗМІ.

Позірно заламуючи руки над „тяжкою долею" демократії на пострадянському просторі, він почав плести, що от „була одна надія на хлопців з України, але й ті повністю себе дискредитували, там справа йде просто до суцільної тиранії". Це, мабуть, для того, щоб відвести очі від реальної тиранії в Росії, де недавно, 14 квітня, мирних демонстрантів проти азійського автократизму Кремля міліція жорстоко побила кийками.

Не коментуючи прямо цієї путінської маячні, Посол США в Україні Вільям Тейлор висловив цілком протилежне розуміння подій в Україні: „Наша точка зору полягає в тому, що Україна – це демократія, яка рухається до своєї зрілости... В цьому регіоні Україна є провідником у своєму демократичному русі. І Росія, а також інші країни цього регіону можуть бачити, як має розвиватися демократичний процес".

З днем народження
п. Петра Круля

Щиро вітаємо вельмишановного ювілята, співзасновника та дяка парафії св. Тройці в Силвер Спрінґ, Мериленд

з днем його 80-річчя.

Бажаємо благословенного довголіття.

Нехай з дружиною Сонею в здоров'ї та благодаті втішається своїми дітьми: Володею, Марічкою, Ксенею та п'ятьма внуками.

Многая Літа!

Співпарафіяни та друзі

Дарко і Марта Лиско

WANTED CEO

Ukrainian Selfreliance Federal Credit Union in Philadelphia, PA is seeking a new Chief Executive Officer to replace our retiring Chief.

Founded in 1952, Philadelphia Selfreliance has spent the last 55 years working to support our local community by providing great products and services. We have consistently received favorable reviews from auditors and have a history of prudent management. We are committed to expanding our banking services and customer base.

The successful candidate will have proven leadership skills, the financial and managerial experience to oversee our $160 million institution, and the talent to implement the Board's strategic vision and goals. A degree in a related field and at least five years management experience are required. Advanced degree is desirable.

Candidates must be bilingual and possess excellent communication, interpersonal, organizational, and planning skills. Very competitive salary and benefits.

Please email resume and salary requirements to USRFCU@kolodij.com or FAX: 610-666-5358

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

DNIPRO CO.

•Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
• Грошові перекази у всі країни світу • Українські та европейські компакт диски • Українські сувеніри та хустки
•Телефонні картки: 80 хв. розмови за 5 дол.

NEWARK, NJ
688 Sanford Ave
Тел.: (973) 373-8783
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1801 Cottman Ave
Tel.: (215) 728-6040

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНСОЮЗУ ПОШУКУЄ ЧЛЕНІВ, ВЛАСНИКІВ ВИВІНУВАЛЬНИХ ГРАМОТ, ЯКИМ НАЛЕЖАТЬСЯ

ЗВОРОТИ ВИВІНУВАЛЬНИХ СУМ (ENDOWMENTS)

Згідно зі стейтовими забезпеченевими законами грошові звороти вивінувальних грамот мусять бути своєчасно виплачені. В іншому випадку ці гроші УНСоюз мусить передати стейтовим властям. Щоб ці гроші були належно виплачені Головна Канцелярія пошукує власників вивінувальних грамот і звертається до читачів наших видань, яким є відомі адреси осіб у поданому внизу списку повідомити Головну Канцелярію Українського Народного Союзу на число:

1-800-253-9862

Прізвище, ім'я	Відділ	Число грамоти
ALEXSON ADRIAN R	432	J087249
ALFAWYCKY KATHERINE	153	A175944
ALUZZO ORYSIA	240	A189392
ARSENAULT S J	445	A167318
BEZDUCH PAWLO P	316	A188109
BILYK MARIA	025	A188264
BINDAS THOMAS N	114	J099715
BLUME MAYA C	025	A189315
BODNARUK OLENKA S	112	J103356
BOHAJSKI OLGA	461	A074515
BOHANNON MARY GENE	452	J098843
BONK MYRON	432	A180579
BORADIAK JUAN G	083	A188399
BOURAK A	412	A181364
BREZNICAR M	461	A184048
BYC MICHAEL B	194	J100170
CHOMUT MARIA A	349	A190495
CHOPKO T J	488	A189541
CHOPKO VIRA NADIA	488	J098885
CHUCK D R	362	J098146
COTTRELL JAROSLAWA W	432	J101595
CZERNYSZ N	461	A993795
DA CONCEICAO MICHELLE	155	A189610
DACH MARUSHKA V	257	A190769
DARNOBID STEPHEN	016	A189882
DE LUNA MARIA OLHA	083	A190450
DERZKO C	445	A189539
DERZKO LARYSA	445	J098124
DI MAGGIO J C	076	J098334
DI MAGGIO M A	076	J098333
DIACHUK REMIGIA G	432	A169343
DICICCO HOLLY B	316	A190093
DOBCZANSKY ROMAN W	414	J099432
DOLL MELANIA CH	172	J098515
DUCKWORTH YVONNE	163	A190758
DZINDZIURA M R	397	A189498
FEDIN MARY A	397	J098728
FEDORJAKA JOHN	316	A188279
FEDUSCHAK V E	444	A161114
FOSS KATHLEEN P	367	A190355
FRANCHUK MARTIN D	367	A190489
FUTERKO MICHAEL R	267	J098559
GAVRILUC D	432	A114923
GUARINI ALYSSA KACHMAR	083	J098774
GUTIERREZ BARBARA L	316	A190514
HACH THOMAS M	473	J099347
HANCHUK BOHDAN	465	A175081
HASIUK A	432	A138410
HAWRYLUK A	465	A171077
HENNING IV GEORGE E	013	J098717
HERMAN MICHAEL	005	A056277
HISHCHAK A M	466	J095299
HISHCHAK D E	466	J092887
HLUCHANIUK EVHEN	407	J088597
HNATEYKO ROXANA	214	A190711
HNATEYKO TIMISH	214	A190712
HOPTIAK JASON A	254	J101533
HOPTIAK JESSE A	254	J101534
HRAB MICHAEL J	039	A189813
HYNANSKY JOHN	173	A189735
JANOWSKI JOHN	358	A058541
JAREMA JENNIFER A	358	J099802
KARAWUL JAROSLAV	172	A182522
KARBIWNYK RAYMOND J	083	A145355
KARPIAK R	465	A153396
KARPOWICZ MARY	200	A071783
KLEIN DAVID JOSEPH	452	J098418
KORSUN HALINA	086	A189688
KOSTECKI ANDRE	432	J099226
KOWAL MYROSLAW	465	A173056
KOZULAK JR WILLIAM E	267	J098867
KROTEC REV IVAN A	356	A162698
KRUSHELNYSKI ANDREW MICHAEL ROMAN	465	J099434
KRUZYK DANA	432	A127919
KRYNSKI ANDRE	473	A140329
KUCHTA J F	155	J097730
KULYNYCH OKSANA	194	A188924
KUPCZAK MICHAJLO	465	A174837
KUPCZYN JULIE A	116	J099406
KUZYK STEPHANIE M	399	J102917
KUZYK VOLODAR R	245	A190768
LASIY NATHALIA K	172	J098388
LAVADAY ALEXANDER	432	J097990
LEGGE JESSICA M	161	J098740
LEMKO JERROLD	444	A174843
LENCZUK ROMAN	155	A189209
LESHKO YAROSLAW	005	A189997
MAKASZIW ANDREW D	367	J099668

Прізвище, ім'я	Відділ	Число грамоти
MAKSYMKIW Y	434	A189667
MC ARTHUR DAVID	316	A190160
MC LAIN MARIAN K	005	A134776
MEDWID Z	473	A190022
MELNYK C A	414	A190100
MICHAILUK BOHDAN JAROSLAW	473	J098482
MONGILLO ANTHONY	094	J099243
MONTGOMERY LISA ANN	409	A189999
MOROS M	466	A187265
MUDRY JANET A	067	A190293
MYKYTYN WIRA	412	A178631
NAVARETTE DANAE M	013	J100782
NELSON JR LLOYD	113	A190602
NESTERCZUK CHRISTOPHER	194	J098698
NYKOLYSZYN ASHLEY	206	J098505
O CONNELL JENNIFER	171	A190273
O CONNELL MICHAEL	171	A189395
O'BUCK KEVIN L	316	A190418
O'KONSKI PETER J	231	A186891
OLANICK MAURICE K	432	A122471
OLYNYK ERIK STEPHEN	465	J098852
OMELCHENKO MARK	316	A188684
ORLANDO C J	020	J098459
OSADCA YURIY Z	116	J099583
OSIDACH ROMAN B	083	A190219
OSIDACH TATIANA A.	083	A188473
OSTAPCHUK M	432	A189328
OSTAPCHUK N	432	A189287
PAPROSKI DIANA FADUS	414	A190600
PAWLIUK L	445	A190150
PEAKER COURTNEY LIAN	461	J097041
PETERSEN JULIA	445	J097941
PETERSEN LUBKA	445	J096774
PINEDO PADOCH SOFIA M	194	J100389
POCHTAR PAUL	042	A190396
PODGORSKI ROBERT B	316	A188541
PORTER KATHERINE A	362	A190097
RAKOWSKY CHRISTINE H	112	A189737
RAKOWSKY CORNELIUS Y	112	A189787
RAKOWSKY JEREMY	112	A189788
RAKOWSKY MARKO N	112	A189789
ROMAN NICHOLAS J	013	J101122
ROMAN NICHOLAS J	013	J102273
ROMANOW R	444	A154634
ROMANYSHYN NESTOR T	445	J086929
ROZOK MYCHAJLO	379	A106634
RUDY JOSEPH J	316	A187724
RUSHINKO BEVERLY	444	A176068
SADOWSKI IRENA	059	A188951
SENYK ELIZABETH A	116	A189255
SHEVLIN KAREN M	316	A187133
SHEWCHUK BETHILDA G	216	A189634
SIROIS HALINA A	206	A190757
SIVIY GEORGE E	316	A186661
SKASKIW SUSAN	266	A187198
SMARSH LARYSA Y	057	J098859
SMITH RICHARD	316	A187028
SOWYN TARAS M.	042	A186603
STACHIW A M	059	J098541
STEFANYSZYN GEORGE R	153	A191006
STOROZENKO STEPHEN P	339	J100175
STRYCHAR ALEXANDER	292	A159692
SULLENBERGER THOMAS E	113	A190332
SUPPLE MARTA S.	059	A188901
SYTNYK W	432	A113720
SZEREMETA TEODORA	247	A175670
SZKUDLARSKA BERNADETA	194	A187868
TACHUK MARC JAN	155	J097525
TKACZUK MIGUEL	412	A162413
TRUTIAK MARKIAN	402	J201504
TYLAWSKY ANNA	086	A189003
UIHLEIN JENNIFER ANNE	327	J098209
UIHLEIN KRISTINA A	327	A189747
VAN DEN HEUVEL GEORGE	139	A184071
VAN DEN HEUVEL PAUL A	139	A184072
VERKAIK IRENE	465	A172971
WELYCH ANITA H	039	A189886
WERBOWECKI MICHAEL H	461	A178891
WIRSTIUK MARKIAN O	134	J100275
WITKOWSKY LIDIA	465	J089914
WITKOWSKY NATALIA	465	J089915
WOJTOWICZ ZOFIA D	025	A188586
WYPRYSKY V	461	A182045
YAWORSKI W	461	A188325
ZAVIYSKY NATALIA	155	A188845
ZIP M B	444	A157095
ZOLOTY J	432	A086882
ZWARYCH J K	444	A148554

ПОДОРОЖІ

Романтичний англійський парк перед палацом...

Тульчин, місто Вінницької области, за 82 км од Вінниці й 13 км від залізничної станції Журавлівка.

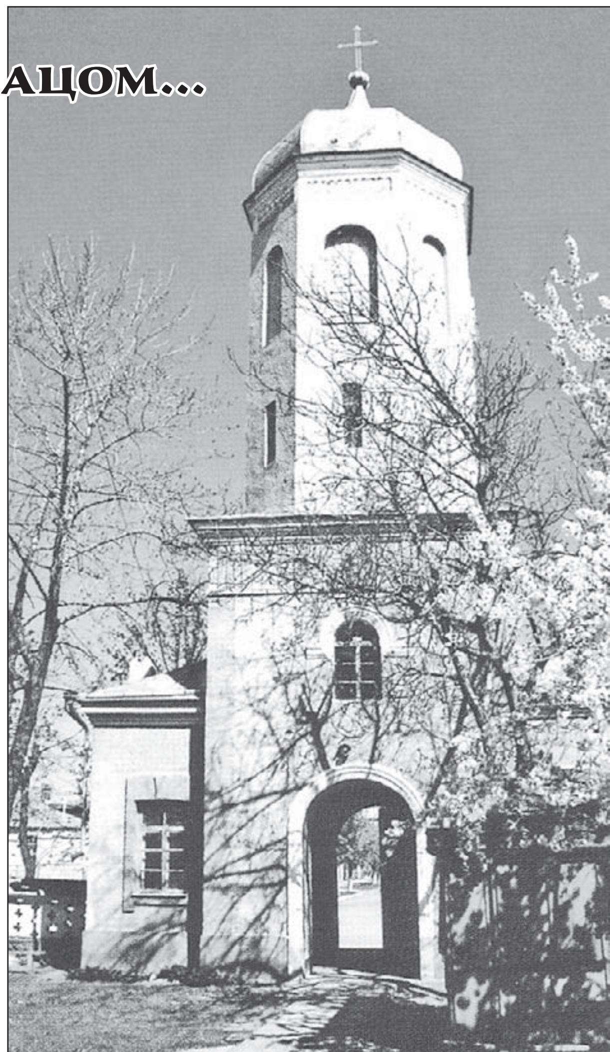
Невеличке місто, що відразу викликає подив, а трохи згодом – захват. Заснували його турки, навіть версія є, що „Тульчин", – то від „турчин". Може, й так... Достеменно відомо, що вперше про місто написав польський історик Яблоновський 1607 року (цей рік і вважається датою заснування міста), однак, історики впевнені, що поселення існувало вже у XIVстолітті, але під іншою назвою – Нестервар.

На початку XVII ст. Нестервар-Тульчин був потужною польською фортецею, котру 1672 року захопили й спалили татари. Але за Бучацьким миром ця місцевість знов повернулася до володінь Речі Посполитої. 1726 року місто стає власністю магнатського роду Потоцьких і розквітає. То вже не просто прикордонна фортеця, то – резиденція, варта королів! Молодий Станіслав-Щенсни Потоцький будує її з розмахом.

З Франції у Тульчин приїздить талановитий архітектор Лякруа, з Голяндії – художник-декоратор Меркс, з Англії – паркобудівник Мілер. 1757 року з'являється грандіозний клясицистичний палацовий комплекс, що тепер його названо Старим палацом. Напівкруглі галереї поєднували двоповерховий головний корпус з двома флігелями, подвір'я прикрашала геометрично довершена композиція клюмб і французьких боскетів. Романтичний англійський парк з системою ставків і каналів, з сонячними терасами, таємничими гротами, вишуканими місточками, італійськими скульптурами й розкішними купальнями починався відразу за палацом. Не забули про театр й навіть про турецькі лазні!

Пряма як стріла дорога поєднує палац зі збудованим 1874 року домініканським костелом (нині Святомиколаївська церква). Саме у цьому костелі Потоцький брав шлюб з красунею Софією. Шкода, що нічого не залишилося від парку. Зараз у Старому палаці – училище культури. Декор інтер'єрів не зберігся, але парадні сходи й досі величні, чудова акустика невеличкої театральної залі... Палац побудований 1782 року. В цих стінах майже рік була розташована штаб-квартира фельдмаршала Олександра Суворова.

В Тульчині народжувалася армія, що, за задумом Катерини II, мала протистояти французькому впливу в Европі. Звідси мав вирушити у похід 60-тисячний експедиційний корпус.

Дзвіниця Успенської церкви, середина XIX ст.

Палац Потоцьких 1757 р. Архітектор Лякруа.

Але Катерина померла, Павло I змінив пляни, похід не відбувся, і походові Наполеона в Росію запобігти не вдалося.

Після наполеонівських війн у Тульчині базувався штаб Другої російської армії під керівництвом Вітгенштейна, де начальником штабу був Кісельов, одружений з Марією Потоцькою. Тією самою, котра була таємним коханням Олександра Пушкіна та прототипом красуні-польки з поеми „Бахчисарайський фонтан". Тут служили декабристи (у будинку, де збиралося „Південне товариство", зараз краєзнавчий музей). На головній вулиці є пам'ятник Пушкінові, а монументів на честь Суворова – навіть два.

Олена Романенко
Фото: Галина Шевцова
З книги „Битий шлях".

Острівець серед заплавів Горині

Давня княжа родина Гольшанських, що вибрала своїм родовим місцем тисячолітнє містечко Дубровицю, добре відома в українській історії. Особливо князь Юрій, який на початку XVI ст. за чудесне врятування своїх рідних під час татарського нападу на Дубровицю, на острівку серед заплавів Горині заснував чоловічий монастир св. Миколая. Острівець за формою являв собою неправильної форми чотирикутник, до якого можна було дістатися лише човном річкою Горинь і її притоками – Сельцем і Воробиною.

Монастирська церква св. Миколая була побудована з пущанського відбірного дерева і простояла до часу її знищення комуністами в 1960-их роках більше чотирьох століть. І хоч не раз святиню реставрували, первісний вигляд її залишався незмінний.

Монастирський храм св. Миколая був щедро обдарований княжою родиною, а церковне начиння ще станом на 6 вересня 1944 року вражало своїм багатством і різноманітністю. Його перелік складався з 37 найменувань – ікон, підсвічників, хрестів, давніх Євангелій, Богослужбових книг, мелодійних дзвонів, інших високомистецьких церковних предметів. Зберігалась в цій святині чудотворна ікона святого Миколая, принесена водами Горині невідомо звідки і поміщена в монастирському храмі.

Поруч з храмом, з північної сторони, були дерев'яні монастирські келії та господарські будівлі, а за вівтарем, як це і водилось в православних монастирях, знаходилось монастирське кладовище. Монахи вирощували сад і плекали бджіл, витоплювали віск та сукали з нього свічки. На правому березі Горині, напроти острівка, були монастирські луки, де ченці косили сіно. Дотепер ця місцевість зветься „монастирські сіножаті". В навколишніх водоймах річок ловили рибу, а в загоринських лісах збирали гриби, ягоди.

Ченцями, ігуменами монастиря св. Миколая були і члени княжої родини Гольшанських, які зрікались багатства і слави, щоб служити Богові і Україні. Ченці займались і місійною працею, човнами відвідували села, де не було храмів, несли вірним Боже слово, під відкритим небом відправляли Служби Божі, переконували князів Гольшанських у необхідності будови нових церков. Коштом князів Гольшанських за словом ченців виростали храми в селах Кураш, Бережниця, Велюнь, Висоцьк, Удрицьк та інших.

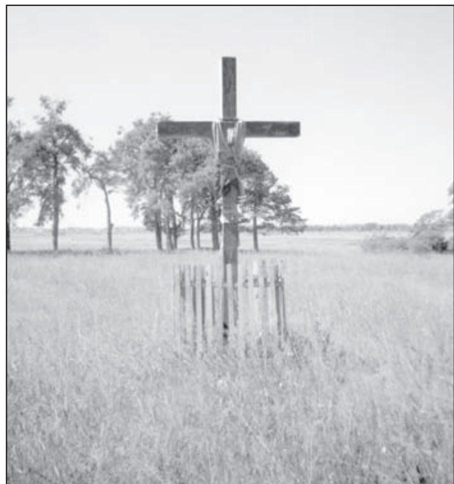
З приходом унії монастир залишився без матеріяльної і моральної підтримки своїх колишніх фундаторів. Чи монастир належав Руській унійно-православній церкві, поєднаній з Римом, судити важко, але на кінець XVIII ст. монастирський храм св. Миколая був парафіяльним і приписним до храму в Дубровиці. Таким залишився до свого зачинення більшовиками 1 листопада 1951 року.

Доля храму св. Миколая була спланована заздалегідь, його зняли з реєстрації. У 1963 році храм був розламаний, майно розграбоване, лише незначні його рештки потрапили до церкви с. Вілюнь. На місці давнього монастирища, що було і залишається святим місцем, створили колгоспну кошару, де впродовж багатьох років тримали колгоспне стадо.

Архівні документи давніх понищених святинь Полісся мені вдалося виявити в справі під назвою „Реєстраційна справа релігійної громади православної церкви в с. Селець за 1944-1950 рр.", де збережено повний опис церковного майна, імена вірних, які за рідну мову в храмі вмирали в московських тюрмах, на засланнях, а також убивць пам'яті нашого народу.

Рівно через 10 років після моїх перших відвідин монастирища, збагатившись зібраною інформацією про це святе місце, прибув я сонячного липневого ранку до с. Селець. Через містки на меліорованих луках слідами забутих іноків йшов до святого місця, щоб ще раз його оглянути. На місці храму є дерев'яний хрест, але без жодних написів, які свідчили б про святість місця, де був монастир, без квітів, зарослий травою і бур'янами. Оглядаю, фотографую і з молитвою на устах залишаю святе місце з вірою в душі, що святість його воскресне – і не лише на сторінках часописів, в книгах, а й в душах місцевих поліщуків.

Володимир Рожко,
м. Луцьк

Хрест на місці монастиря.

Помер Олекса Ізарський (1919–2007)

(Олексій Мальченко)

28 березня в Клівленді на 88 році життя відійшов у вічність український письменник – еміґрант, прозаїк, есеїст, критик, перекладач, автор родинної хроніки української сім'ї Лисенків у восьми томах Олекса Ізарський (Олексій Мальченко). Він народився 30 серпня 1919 року в Полтаві, в родині банківського службовця і лікарки. Середню освіту і знання мов (німецька, французька) здобув приватно у Полтаві, вищу – у Київському університеті (романо-германське відділення, 1937-1941). Рано зацікавився літературною творчістю, яку розпочав з щоденників. У 1930-их роках входив до літературного гуртка при Полтавській центральній науковій бібліотеці, яким керував Пилип Капельгородський. В 1942 році в окупованій Полтаві почав писати повість „Ранок", завершену 1943 року в Кам'янці-Подільському і видану в 1963 році в Мюнхені. Восени 1943 року разом з батьками вирушив на Захід. В повоєнний час сім'я жила у Дісені та Мюнхені. Після смерти батька, наприкінці 1940-их років, з матір'ю та братом переїхав до Америки, освівши у Клівленді.

Першою опублікованою книжкою О. Ізарського став літературно-критичний нарис „Рільке в Україні" (Філядельфія, 1952; переклад німецькою). Повість „Ранок" поклала початок циклу своєрідної родинної хроніки про духовне становлення Віктора Лисенка, його батьків, учителів, товаришів по школі і університету, а потім і про життя в Німеччині, де сім'я опинилася в роки війни і перебувала в повоєнні роки. Друга книга цієї серії „Віктор і Ляля" (Мюнхен, 1965) і була присвячена шкільним рокам Віктора у Полтаві. Наступні романи „Київ" (1971, навчання в університеті), „Полтава" (1977, роки окупації), „Чудо в Мисловицях" (1967, перебування Лисенків в 1944), „Саксонська зима" (1972), „Літо над озером" (1981, життя сім'ї в Баварії), „Столиця над Ізаром" (завершена в 1986 році, повністю не опублікована). Метою автора було у творах, присвячених життю Лисенків за межами України, показати долю людей, що вирвалися з „соціялістичного раю" і вперше вільно глянути на світ „не крізь російські окуляри". Усі книги „лисенківського циклу" творять певну єдність, через яку проходить образ (великою мірою автобіографічний) В. Лисенка. Центральною проблемою є його ставлення до України, її національних проблем.

Крім художньої прози, О. Ізарський багато років виступав з літературними статтями, уривками з щоденників, рецензіями, оглядами, спогадами про зустрічі з українським та німецькими письменниками. Ці публікації друкувалися в газетах і журналах „Час", „Українська трибуна", „Сучасність", „Українська літературна газета" та ін.

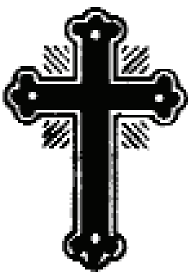
В Україні він відомий переважно дослідником творчости письменників діяспори. За оцінкою закордонних істориків літератури (Григорій Костюк, Петро Одарченко, Іван Кошелівець та ін.), О. Ізарський належав до тих письменників, яких читатимуть і шануватимуть в майбутньому, бо романи його за кордоном друкувалися мізерним накладом, а в Україні за останні 15 років були видані лише його роман „Полтава" (1995, повторно), „Столиця над Ізаром" (2002, вперше) та „Щоденники" (2006, вперше). Останній – за машинописною копією, надісланою автором відомому полтавському краєзнавцеві Петрові Ротачу.

Будучи громадянином США, Олекса Григорович залишався вірним сином України, якій присвятив своє життя і свій талант майстра художнього слова. Він вірив, що Україна йде своїм шляхом, який приведе до усвідомлення народом свого місця в сім'ї вільних европейських народів і перемоги.

Поховали письменника в українській частині Клівлендського кладовища.

Галина Галян,
Полтава

В статті використані матеріяли П. Ротача.

Ділимося сумною вісткою з родиною й українською громадою, що 9 травня 2007 р. відійшла у Божу вічність на 83-му році життя наша найдорожча МАМА і БАБЦЯ

СВ. П.

КАТЕРИНА ШУЯ

нар. 25 лютого 1924 р. в Україні.

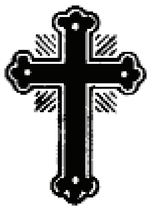
Покійна була активною в українській громаді в церквах у Лорейн, Огайо і Ст. Пітерсбурґ, Фльорида. Була активною членкою Союзу Українок Америки та довголітнім членом Українського Народного Союзу.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 12 травня 2007 р. в Українській католицькій церкві у Ст. Пітерсбурґу, Фла. Тлінні останки поховано на Calvary Cemetery, St. Petersburg, FL.

У глибокому смутку залишені:

донька – ОЛЯ з чоловіком ІВАНОМ і сином МАРКОМ
шваґер – ВОЛОДИМИР ШУЯ з дружиною ДЖАНЕТ та родиною
рідні – НАТАЛКА ШУЯ з чоловіком ВАСИЛЕМ і родиною.
та ближча і дальша родина.

Вічна Її пам'ять!

У глибокому смутку повідомляємо рідних, приятелів і знайомих, що 22 листопада 2006 р. в Мінхені, Німеччина, на 87-му році життя померла наша дорога ТІТОЧНА СЕСТРА

СВ. П.

КАЛИНА ЧІЧКА-АНДРІЄНКО

колишня піяністка і учителька гри на фортепіяні у Ню-Йорку і в Мінхені.

ПОХОРОННІ ОБРЯДИ відбулися 4 грудня 2006 р. і 18 січня 2007 р. в Мінхені.

У смутку:

тіточний брат – БОГДАН ФЕДІВ з дружиною ГЕРМІНОЮ
тіточний брат – БОГДАН ТРИЛЬОВСЬКИЙ з дружиною СОФІЄЮ і дітьми в Канаді.

Вічна Її пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 11 травня 2007 р. відійшла у вічність на 97-му році життя дорога МАМА, БАБЦЯ, ПРАБАБЦЯ і СЕСТРА

СВ. П.

ІРЕНА ЛЕВИЦЬКА

з дому ПАСІЧИНСЬКА

вдова по св. п. РОМАНОВІ ЛЕВИЦЬКОМУ, дириґентові хорів і колишньому членові Капелі Бандуристів.

Ірена працювала вчителькою в Україні. Вступила до Союзу Українок у 1933 році. Була в управі СУА і організувала відділи у різних містах Ню-Джерзі. Була почесною членкою СУА. Була членкою Пласту і організувала станиці Пласту в містах Ню-Джерзі. Також організувала Пласт-Прият і школу українознавства в Елизабеті, Н. Дж. Працювала в управі „Самопомочі" і „Провидіння".

ПАРАСТАС відбувся у вівторок, 12 червня 2007 р. у Zylka Funeral Home, Perth Amboy, NJ.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 13 червня в Українській католицькій церкві Успення Божої Матері в Перт Амбой, Н. Дж. Тлінні останки були поховані на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Залишилися у смутку:

донька – НЕОНІЛЯ МАРІЯ ҐЕРУС з мужем ІГОРЕМ
син – ЮРІЙ
внуки – ОЛЕКСАНДЕР ҐЕРУС з дружиною МАРІЄЮ і сином РОМЧИКОМ (улюбленим правнуком покійної Ірени)
– ЮРІЙ, МИХАЙЛО і РОБЕРТ ЛЕВИЦЬКІ
родина – ГАНАСІВ в Америці і чисельні члени родини в Україні.

Вічна Її пам'ять!

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУЇС НАЙҐРО - директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytvyn,Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED

Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

З глибоким смутком повідомляємо членство УЗХ і всю українську громаду, що 6 червня 2007 р. відійшла у вічність у Філядельфії, Па.

СВ. П.

ОЛЬГА НИЧ

з роду БІЛИК

нар. 20 липня 1921 р. в Празі.

За фахом фармаколог із ступенем маґістра з Людвіґ Максиміліян університету в Мюнхені та магістерією в США, науковий працівник у відділі фармакології Темпл університету. Покійна була діяльна в громадському житті.

Колишній член Головної Управи УЗХ, як голова Контрольної Комісії, голова 20 Відділу УЗХ ім. Оксани Ґенгало у Філядельфії від 1978 р. Колишній член Дирекції ЗУАДКу. Поряд із своїм покійним мужем інж. Михайлом Ничем дбала про належний рівень громадських імпрез зі сторони Метрополітального Відділу УАКради включно з фестивалями „Гомін України" 1982-2001 рр.

Нехай залишиться гарний спогад нашої громади про Її віддану громадську діяльність.

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА відбулася 13 червня 2007 р. о год. 9:30 ранку в церкві Христа Царя, адреса: 1629 Cayuga St., Philadelphia, PA. Похорон на цвинтарі св. Марії на Факс Чейс.

Вічна Їй пам'ять!

У смутку:

ГОЛОВА УПРАВИ УЗХ, 20 ВІДДІЛ УЗХ у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

В глибокому смутку повідомляємо ближчу і дальшу родину та знайомих, що 13 травня 2007 р. відійшла від нас у вічність на 76-му році життя, заосмотрена Найсвятішими Тайнами, наша найдорожча ДРУЖИНА, МАМА, БАБЦЯ і ПРАБАБЦЯ

СВ. П.

ЛИЛІЯН ІВАНЧУК

з дому ПИТАК

нар. 14 квітня 1931 р. у Ню-Йорку.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 16 травня 2007 р. у церкві св. Івана Хрестителя в Джует, Н. Й.

Залишені в глибокому смутку:

чоловік	– АДРІЯН
дочка	– НАТАЛІЯ
син	– ВОЛОДИМИР
внуки	– ЙОСИФ, ЕЛИСАВЕТА, ТОМА з дружиною КЕЙТІ, ХРИСТИНА і АЛЕКСАНДРА
правнук	– ДЖАК
шваґрова	– ЛЮБА ФЕДУН з родиною
братова	– ІРЕНА ПІТРІ з родиною

та ближча і дальша родина в Америці, Канаді, Австралії, Німеччині й Україні.

ПАНАХИДИ на 40-ий ДЕНЬ

будуть відправлені в слідуючих Українських Католицьких Церквах:

- 21 і 23 червня – Чесного Хреста, Асторія, Н.Й.;
- 22 червня – св. Михаїла, Гартфорд , Кон.;
- 23 червня – св. Івана Хрестителя, Джует, Н.Й.; св. Івана Хрестителя, Дарахів, Україна.

Рідних і знайомих просимо про молитви за душу Покійної.

Вічна Її пам'ять!

УКРАЇНСЬКИЙ ХОР „ДУМКА" в НЮ-ЙОРКУ

з глибоким жалем повідомляє своїх членів і цілу українську громаду, що 29-го травня 2007 р. відійшов у вічність

СВ. П.

мґр ОЛЕКСА МОТИЛЬ

колишній член хору та довголітній член Управи.

ПАНАХИДА відбулася в п'ятницю, 1 червня 2007 р. у похоронному заведенні Петра Яреми в Ню-Йорку.

ПОХОРОН відбувся в суботу, 2 червня 2007 р. в Українській католицькій церкві св. Юра в Ню-Йорку, а відтак на Українському православному цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Йому пам'ять!

Опечаленій родині складаємо найглибші співчуття.

УПРАВА і ЧЛЕНИ ХОРУ „ДУМКА"

У ЧЕТВЕРТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ

дорогого і невіджалуваного

СИНА і БРАТА

СВ. П.

ОЛЕГА РОМАНА КУЗЬМИ

та

у 30-ту РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

дорогого і незабутнього

МУЖА, БАТЬКА, ДІДУНЯ і ПРАДІДУНЯ

СВ. П.

ВАСИЛЯ КУЗЬМИ

будуть відправлені

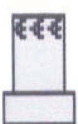
СЛУЖБИ БОЖІ з ПАНАХИДАМИ

у вівторок, 19 червня 2007 р.

в ранніх годинах в українських греко-католицьких церквах:

- Чесного Хреста, Асторія, Ню-Йорк;
- в катедрі св. Юра, у Львові;
- у старій церкві в Глинянах-Замістя.

Про молитви за спокій душ Покійних просять: дружина і мама НАДІЯ КУЗЬМА з родиною.

Oblast Memorials

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA

З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРИТИ ВАШ ПРОЄКТ.

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник

(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ З РІЗНИХ ҐРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, СВ. ДУХА в ГЕМПТОНБУРҐУ ТА ІНШИХ.

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*

ОКСАНА ТРИТЯК
Професійний продавець забезпечення УНС
OKSANA TRYTJAK
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
2200 Route 10, P.O. Box 280 Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3071) • Fax: (973) 292-0900
e-mail: OKRYS@YAHOO.COM

ЕВГЕН ОСЦІСЛАВСЬКИЙ
Професійний продавець забезпечення УНС
EUGENE OSCISLAWSKI
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
5 Stable Lane tel./ fax: (908) 782-5451
Flemington,N.J 08822
Email:eugenemaria@patmedia.net

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ
Найбільший вибір українських книжок.
Замовляйте каталог:
1-866-422-4255
www.ukrainianbookstore.com

Користуйтеся веб-сайтами „СВОБОДИ“
www.svoboda-news.com
„УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВИКА“
www.ukrweekly.com

NADIYA GERJAN
Licensed Real Estate Consultant
Office: 845-928-8000 ext 374
Fax: 845-928-9774
Mobile: 845-551-4142
E-mail: ngerjan@kw.com
Web: www.KWHV.com
229 Route 32
Central Valley, NY 10917
Fluent in Ukrainian & Polish
Each office is independently Owned and Operated

ЮРІЙ Б. КОРДУБА
Адвокат
Emphasis on Real Estate, Wills, Trusts and Elder Law
Ward Witty Drive, P.O.Box 249, Montville, NJ 07045
Hours by Appointment! Tel. (973) 335-4555

ANIA –Ukrainian Hair Stylist and Manicurist
запрошує до салону
261 Central Ave., Jersey City, NJ 07307
Tel.: (201) 533-8558 • (201) 401-1216
Години праці: понеділок – субота
від 10 до 8-ої
неділя від 10-4

Аня говорить українською та англійською мовами

ОРКЕСТРА „ЛУНА“
Музика на весілля, забави, фестивалі.
Святкування роковин.
ОЛЕСЬ КУЗИШИН
Тел./Факс: (732) 636-5406
e-mail:dumamuse@aol.com

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР
PALLADA International
ВСІ ВИДИ ІМІГРАЦІЙНИХ СПРАВ
98 Second Avenue, 2nd Floor, New York, NY 10003
Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (212) 228-3029

Направляємо різного роду дахи „siding“.
WALTER BASILUK
56 Walnut Ave.
Somerset, NJ 08873
Home: (732) 246-2558
Cell: (908) 304-4678

ARKA
Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відеокасети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.
89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

LENDING FINANCIAL INSTITUTION
уділює позики на відкриття малих бізнесів, купно домів (mortgage), купно авта, особисті потреби (personal loans). Негайна відповідь. **Тел.: 800-647-4945**

• ПРАЦЯ •

Потрібна українка для догляду за трьома дітьми (13, 9 і 3 роки) і до легкої домашньої праці у Short Hills, NJ; 5 днів на тиждень із замешканням. Платня за домовленням.
Тел. (973) 820-5544 або (973) 467-2349

• РІЗНЕ •

*Куплю **картини** старих українських мистців до своєї приватної колекції. Оплата за домовленістю.*
Тел.: (312) 330-0956, Михайло

LENDING FINANCIAL INSTITUTION
уділює позики на відкриття малих бізнесів, купно домів (mortgage), купно авта, особисті потреби (personal loans). Негайна відповідь. **Тел.: 800-647-4945**

VILLA „LIDIA“
Відпочинок над морем
128 E. Crocus Rd.,
Wildwood Crest, NJ 08260
Tel. (609) 522-3348 Suzanna Sapowycz

KARPATY TRAVEL

121 Runnymede Road,
Toronto, ON, Canada M6S 2Y4
1-800-265-7189 • в Торонто (416) 761-9105
e-mail: karpatycanada@yahoo.com

ПОДОРОЖНІ ПОСЛУГИ: ВІЗИ, АВІЯКВИТКИ, ЗАПРОШЕННЯ ДО КАНАДИ і США, СТРАХУВАННЯ

Для Вашої зручности все можна полагодити телефонічно

ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ
ХАРЧОВІ ПАКУНКИ
ЛИСТИ
ТА ДОКУМЕНТИ

1-800-265-7189 • (416) 761-9105

НАДІЙНО І ШВИДКО до рук адресата в Україну, Польщу та інші держави.
Найдешевші міжнародні телефонічні розмови.
Переписуємо відеокасети і DVD.

Як посилати, літати чи телефонувати то тільки через „КАРПАТИ“